75STE JAARGANG No. 9720 VRIJDAG 17 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

MORGEN CRISISDAG OP DE BAHAMA'S

Stakende hotel-employee's willen toch loon ontvangen

Arbeiders wensen, dat hun bonden erkend worden

Nassau, Bahama-Eilanden. — Het Khaki van Patrouillerende troepen heeft in de stad Nassau, hoofdstad van het toeristenoord bij uitstek Bahama de „Vakantiekleuren" van de Amerikanen vervangen. De toeristen die hier hun wintervakantie doorbrachten, hebben het gebied bij het uitbreken van een Algemene staking met duizenden tegelijk verlaten.

Er werd geen geweld gemeld, doch er is een groeiende spanning in de nagenoeg verlaten straten van de hoofdstad, waar gewapende soldaten en politieeenheden de ronden maken.

Een Reuter verslaggever zegt, dat het morgen de crisisdag van de onplezierige toestand kan zijn. De stakende hotelemployees hebben om hun lonen geëist, waartegenover de beheerders van de nu gesloten hotels verklaard hebben dat er geen uitbetalingen gedaan zullen worden.

Er zijn Britse troepen van het Worcestershire-regiment van Jamaica overgebracht en de politie heeft verklaard in geval van nood haar mobile brigades te kunnen uitbreiden. De overheid is de situatie aldus meester.

Randol Fawkes, president van de arbeidersfederatie van de Bahama-eilanden verklaarde tegenover de pers, dat de ongeregeldheden tot de huidige grootte zijn "gesneeuwbald" vanwege de opgekropte grieven die er in de bevolking huizen. Hij ontkende echter, dat de staking enige politieke of raciale actie is. Aangezien echter de staking "zich volledig op het economisch plan" afspeelt, wordt zij "door sommige mensen gebruikt voor politieke doeleinden".

Fawkes verklaarde dat de staking het begin van het einde is voor het Britse kolonialisme in dit gebied, dat 790 eilanden omvat, waarvan slechts 20 bewoond zijn. Hij zei dat nagenoeg allen op deze eilanden loyaal blijven met de Britse kroon, doch dat men bewust op gelijke voet wil vooruitgaan met de andere Brits-Westindische eilanden.

Het thema van de staking is volgens Fawkes de eis van de arbeiders dat hun bonden erkend zullen worden. Zij willen een 48 urige werkweek, beveiliging tegen ongemotiveerde ontslagen en de schepping van een rechtsprocedure waarin de arbeiders door middel van hun vakverenigingen hun beklag kunnen doen. Bovendien eisen zij een grotere stem in het landsbestuur en de schepping van een sociaal klimaat, dat de eilanden in staat zal stellen vooruitgang te maken naar de democratischer regering.

In het bestuur van de Bahama-eilanden heeft de Britse gouverneur (Sir Arthur op het ogenblik) het recht van veto. Hij wordt bijgestaan door een (geheel blanke) uitvoerende raad die benoemd wordt.

Het parlement bestaat uit twee kamers, waarvan de eerste door de gouverneur wordt benoemd, en waarin thans acht blanken zitting hebben en een gekleurde. De tweede kamer wordt gekozen bij algemene verkiezing. Thans hebben 21 blanken en 8 kleurlingen in deze kamer een zetel.

Een van de voornaamste grieven van de bevolking is reeds geruime tijd, het census kiesrecht.

SOEKARNO naar Joegoslavie

Cairo. — President Soekarno van Indonesië, die in Egypte overleg heeft gepleegd met de Egyptische regeringsleiders, waaronder ook met president Nasser, is vanmorgen per vliegtuig naar Belgrado vertrokken. Hij zal dus eerst Joegoslavië bezoeken en dan eerst Syrië.

Een van de redenen die de Indonesische president naar Joegoslavië brengt is, dat hij aldaar het Indonesische verzoek om wapenleveranties persoonlijk wil versterken.

Regeringspartijen geven verklaring uit

Willemstad. — Hedenmorgen werd de volgende verklaring uitgegeven.

„Ondergetekenden, allen leden van de Staten van de Nederlandse Antillen, zien zich genoodzaakt de navolgende verklaring af te leggen, in verband met de uitzetting van de heer A. de Wit.

Reeds sedert enige tijd is het gebleken dat bepaalde personen in de Nederlandse Antillen, middels publikaties in organen zowel hier als in Nederland, in verband met de tegen de heer A. de Wit, Hoofdredacteur van de Beurs en Nieuwsberichten, bevolen uitzetting, stemming trachten te kweken tegen de Regering en bepaalde harer organen.

Op allerlei krenkende wijzen worden door deze personen, die zich in de Nederlandse bladen meestal aandienen als z.g. „verslaggevers op de Nederlandse Antillen", artikelen geschreven met het voorop gezette doel de bevoegdheid van de Regering ten aanzien van voornoemde uitzetting in twijfel te trekken. De tendenz van dit onverantwoordelijk geschrijf is klaarblijkelijk de Gouverneur en/of andere autoriteiten te beïnvloeden ten einde tot acties gericht tegen bedoelde uitzetting, over te gaan.

Ondergetekenden achten het van groot belang te constateren, dat voormelde uitzetting tot de autonome bevoegdheden van de Nederlands Antilliaanse Regering behoort. Iedere poging om dit recht te beknotten of om de bevolen uitzetting tegen te gaan zal door de bevolking van de Nederlandse Antillen beschouwd worden als een aantasting van de autonome rechten der Nederlandse Antillen en schending van het Statuut.

Willemstad, 17 januari 1958.

R. J. Isa; H. L. Braam; J. A. O. Bikker; L. C. van der Linde-Helmijr; C. H. W. Hueck; J. Geerman; J. Erasmus; J. R. L. Beaujon; E. R. Finck; W. C. Anslijn; O. Croes; B. E. Sint-Jago; H. I. Lopes.

Wij tekenen hierbij het volgende aan. De Statenleden, die bovenvermelde verklaring ondertekenden, hadden beter gedaan man en paard te noemen, en niet in het algemeen over „krenkende" publikaties te spreken. Schrijvers van krenkende publikaties kunnen voor de rechter gedaagd worden, die hen dan wel zal veroordelen naar de wijze waarop zij de wet hebben overtreden. Aan het soort „verklaringen" als bovengenoemde heeft niemand iets. Zij zijn een slag in de lucht.

De ondertekenende Statenleden hebben niet het recht namens het gehele volk der Nederlandse Antillen te spreken. Er zijn namelijk nog andere volksvertegenwoordigers. En deze hebben over de onderhavige aangelegenheid wel een andere opvatting. Hier uit zich weer dezelfde mentaliteit, die wij in onze kolommen reeds meerdere malen gewraakt hebben, namelijk dat de regeringspartijen de neiging hebben de oppositie te negeren en er geen rekening mede te houden. Symptomen daarvan zijn er te over.

En om nu maar in een handomdraai te beweren, dat hij, die het niet eens is met de uitzetting van de Wit op de wijze zoals deze thans dreigt, in feite het Statuut schendt, is toch werkelijk wel een beetje simplistisch. Een dergelijke bewering zet toch heus weinig zoden aan de dijk. Want juist hierover zijn de disputen reeds ongeveer een jaar aan de gang en wellicht zullen zij voorlopig nog aan de gang blijven, hetgeen wij overigens niet hopen.

In Diergaarde Blijdorp te Rotterdam heeft een leeuwin „Big one" genaamd, het leven geschonken aan vijf welpen, van wie zij er evenwel, zoals meer voorkomt, drie heeft verstoten. Direkt is men op zoek gegaan naar een hondemoeder, die de taak van de leeuwin zou kunnen overnemen. Een hond, die een Rotterdammer kwam aanbieden, heeft nu de drie leeuwtjes onder haar hoede genomen.
Vader van de jonggeborenen is de leeuw „Gabdia", die eigendom is van prins Bernhard. Na aankomst destijds in Nederland heeft het dier een onderkomen in de Rotterdamse diergaarde gekregen.

N.V. PAM Tanker Cleaning te Vlissingen gaat tankschepen schoonmaken

Vlissingen. — Aan de oostzijde van de buitenhaven te Vlissingen is men gereed gekomen met de bouw en installatie van een nieuw bedrijf, dat van grote betekenis kan worden voor de verdere ontwikkeling van Vlissingen als havenstad. Op een terrein van 275 meter lengte en 80 meter breedte werd gevestigd de N.V. Pam Tanker Cleaning, een bedrijf, dat zich zal toeleggen op het schoonmaken van tankschepen.

Dit schoonmaken is noodzakelijk geworden nu er bepalingen zijn gemaakt tegen de vervuiling van zeewater door oliehoudend water Deze walinstallatie te Vlissingen is de vierde in Nederland. Zij werd opgericht door een Steenkolen Handelsvereniging in samenwerking met de Koninklijke Maatschappij „De Schelde" te Vlissingen en de firma Erhardt en Dekkers te Rotterdam. Er werd een bedrag van ongeveer NA ƒ 1 miljoen in geïnvesteerd en er is werkgelegenheid ontstaan voor 15 man vast personeel en ongeveer 75 man los personeel. Dit laatste, wanneer een tankschip volledig schoon gemaakt moet worden. Direkteur van het nieuwe bedrijf is de heer K. van Everdingen, die tevens direkteur van de Steenkolen Handelsvereniging te Vlissingen is.

Verwacht wordt, dat in het eerste jaar ongeveer 30 à 40 schepen schoon gemaakt zullen worden en dat dit aantal geleidelijk zal stijgen tot vermoedelijk 80 per jaar. Doordat de tankers leeg zullen zijn en dus geen grote diepgang zullen hebben, is er in de haven geen bezwaar tegen het behandelen van zeer grote schepen, bijvoorbeeld tot 80.000 ton.

Op het terrein staan vier ronde tanks, waarvan twee bestemd zijn voor het bevatten van totaal 4000 m3 slop. Er is een opslagtank voor 1000 m3 en een kleine tank voor verdere behandeling van olie- en watermengsels. De eigenlijke separator, waarin olie en water gescheiden worden, heeft een capaciteit van 1000 tot 1200 ton vloeistof per uur. Zij werkt volgens het afroomsysteem.

V.S. tegen topconferentie die gevaarlijk is voor vrije landen

Verdeeldheid van DUITSLAND is ZWAKHEID der SOVJETS

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, John Foster Dulles, heeft gisteren in een verklaring voor de Amerikaanse persvereniging o.a. gezegd, dat de Amerikaanse regering voorstandster is van het houden van een topconferentie „doch onder de daartoe geëigende omstandigheden".

"Eisenhowers brief aan Boelganin moet eens en voor al een einde hebben gemaakt aan de indruk, dat de Verenigde Staten niet met de Sovjetrussische heersers wensen te onderhandelen, of dergelijke besprekingen duchten.

De V.S. wensen echter geen topconferentie, die slechts een episode in de koude oorlog zou zijn en die onder omstandigheden zou worden gehouden, welke groot gevaar voor de vrije landen zouden inhouden", aldus Dulles.

Foster Dulles vervolgde: "Het is louter illusie — en geen ongevaarlijke — te denken, dat op een topconferentie de koude oorlog door een schriftelijke verklaring, zonder verdere opofferingen onzerzijds zouden kunnen worden opgeheven.

Het zou rampzalig kunnen zijn indien de leiders der vrije staten op een topconferentie, in de zucht tot het vermijden van het afleggen van verklaringen vol gemeenplaatsen over de noodzaak tot verzekering van de vrede, in een ander uiterste zouden vervallen en de besprekingen in een vijandige sfeer zouden afbreken.

Dit zou de koude oorlog intensiever kunnen maken en tot het uitbreken van een daadwerkelijke oorlog kunnen leiden.

Daarom is het noodzakelijk een eventuele topconferentie degelijk voor te bereiden. President Eisenhower heeft hierop gewezen en Nikita Chroesjtsjef heeft zich eens in dezelfde geest uitgelaten.

Het is nu aan de Sovjet-heersers te tonen of zij al dan niet het houden van een topconferentie wensen, waarop het metterdaad mogelijk zou zijn de zaak van vrede en gerechtigheid in de wereld te bevorderen".

Foster Dulles verklaarde ook nog dat het communistische imperialisme "elementen van geduchte kracht in zich heeft", waaraan hij toevoegde: "doch het heeft ook zijn zwakke kanten, wellicht de grootste zwakheid der communisten is, dat zij niet in staat schijnen te zijn de verdeling van Duitsland te doen eindigen, terwijl zij het er blijkbaar evenmin op wagen de Oost-Europese volken hun onafhankelijkheid terug te geven".

Reuter merkt op, dat Boelganin in zijn brief van 8 januari aan de Britse premier heeft verklaard, dat het geen zin heeft in 'n topconferentie te spreken over onderwerpen waarvan bij voorbaat vaststaat, dat er geen overeenstemming zal worden bereikt. Hij noemde als dergelijke onderwerpen de status der Oosteuropese landen en ook de Duitse kwestie.

Onder grote belangstelling is te Amsterdam de „Club der Lange Mensen in Nederland" opgericht. De langste man van Nederland, de heer Kramer te Amsterdam, werd als voorzitter gekozen en poseerde na zijn verkiezing „op zijn gemak" voor de talrijke fotografen.

Venezolaanse ex-minister te Lausanne

Lausanne. — De voormalige minister van binnenlandse zaken van Venezuela, Vallenilla Lanz, is heden met zijn gezin uit Parijs te Lausanne aangekomen.

Venezolaanse regering sluit lyceum

Caracas.. — Het „Andres Bello"-lyceum, een van de grootste en modernste middelbare openbare schoolinstellingen in Venezuela, is donderdag van regeringswege gesloten in verband met voortdurende ongeregeldheden die zich daar sinds 14 januari hebben voorgedaan in weerwil van de herhaalde aanmaningen tot orde der schoolleiding.

W.-Duitsland trekt weer vliegtuigbestelling in Engeland in

Bonn. — De Westduitse regering heeft wederom een vliegtuigbestelling voor haar luchtmacht uit Engeland teruggetrokken. Het betreft hier de bouw van de supersonische jager „Electric 1".

Een maand geleden werden de orders voor de levering van de „Saunders-Roe 177" ingetrokken.

Oude Maginot-linie uit de mottenballen!

Parijs. — Volgens militaire kringen te Parijs worden delen van de Maginot-linie, een reeks versterkingen langs de Noordoostelijke grens van Frankrijk, waaraan men in 1927 begon te bouwen, zodanig onderhouden dat zij dienst kunnen doen als onderdeel van de westelijke verdediging. De goedgecamoufleerde ondergrondse forten zouden eventueel kunnen worden gebruikt als steunbases voor snelle pantsereenheden. Aangezien de fortificaties indertijd zo zijn gebouwd, dat zij gifgasaanvallen zouden kunnen doorstaan kunnen zij ook als commandoposten, beschermd tegen atoomstraling worden gebruikt.

Vooral de versterkingen in het gebied van Metz en langs de rivier de Lauter zijn steeds in staat van paraatheid gehouden, aldus genoemde kringen.

3000 daklozen door branden in Panamá

Panama. — Tengevolge van een grote brand in de gelijknamige hoofdstad van Panama, waarbij veertien huizenblokken in de as werden gelegd, zijn zeker 3000 mensen dakloos geworden. Een vijftigtal personen moest naar ziekenhuizen worden vervoerd, nadat de brand was overgeslagen op drie blokken van houten huizen die een snelle prooi van de vlammen werden.

★★★ 1958, jaar der verkiezingen (II)

Het is met het oog op het bepalen der kansen van de verschillende politieke groeperingen in de Nederlandse Antillen voor de komende verkiezingen ook van belang na te gaan, hoe de oppositiepartijen zich in het algemeen in de periode, die achter ons ligt, hebben gedragen.

Eenieder die gedacht had, dat de Nationale Volks Partij met de kundige mr dr Da Costa Gomez aan het hoofd, de newcomers op de regeringsbanken onder het ontleedmes zou leggen en in 's lands vergaderzaal ten aanhoren van een groot publiek de les zou lezen, is bedrogen uitgekomen. Enkele uitzonderingen daargelaten is de oppositionele „tackle" tammer geweest dan uit hoofde van de slagvaardigheid van de leden dezer partij en hun geoefendheid in het staatmansvak mocht verwacht worden. Hetgeen in het geheel niet wil zeggen, dat de N.V.P. haar taak niet ernstig heeft opgevat. Integendeel. Zij zal straks kunnen terugzien op een zittingsperiode, waarin buitengewoon veel en nuttig werk is verricht. Doch wat haar nu en dan ontbrak. was de spectaculaire frontale aanval op de regering telkenmale wanneer deze zich in een netelige positie bevond. Het is de indruk van velen geweest, dat speciaal van de heer Da Costa Gomez niet die stuwkracht uitging, die men van hem als ervaren staatsman, politicus èn jurist had mogen verwachten. Het leek er een tijdlang op, dat de grote Nationale Volks Partij er niet aan kon wennen niet meer aan de regering te kunnen deelnemen en zich hoofdzakelijk te moeten bepalen tot een corrigerende taak ten opzichte van het regeringsbeleid. Het is meer dan eens gebleken, dat het oppositie voeren niet iedereen ligt en zelfs niet voor iedere partij is weggelegd. Da Costa Gomez vooral is een man, die gewend is eigen ideeën te ontwikkelen, initiatieven te nemen en constructief werk te doen. Toen hem door een voor hem ongunstige verkiezingsuitslag dit initiatief werd ontnomen en hij dit grotendeels aan anderen moest overlaten, had hij moeite zich in zijn nieuwe taak in te denken en bereikte hij eigenlijk nimmer het peil, dat men van een vindingrijk en slagvaardig politicus van zijn portee mocht verwachten.

Bepaald catastrophaal was de verkiezingsuitslag voor de Arubaanse Volkspartij, wier gelederen gedecimeerd werden. Haar leider, Henny Eman, kwam deze slag niet te boven en verscheen in het geheel slechts een of tweemaal in de openbare vergadering der Staten. Zijn enige overgebleven partijgenoot in de volksvertegenwoordiging liep naar het front van de tegenstander over, zodat de hele A.V.P. praktisch uit de Staten verdween.

Het is echter temerair uit deze deplorabele gang van zaken voor de eertijds grootste partij van Aruba, de conclusie te trekken, dat zij in de komende verkiezingsstrijd geen rol meer zal spelen. Het is zeer moeilijk omtrent de huidige werfkracht van deze politieke partij betrouwbare gegevens te verkrijgen. Te meer omdat Aruba momenteel in politieke gisting is en — wanneer de berichten daaromtrent juist zijn — er in het geheim hard gewerkt wordt aan de formatie van geheel nieuwe politieke groeperingen.

U.N.A. en vooral de K.V.P., welke laatste partij eveneens tot de slachtoffers van de vorige verkiezingen behoorde, speelden een bescheiden doch desalniettemin actieve rol bij het wetgevende werk in de door D.P. en P.P.A. beheerste Staten.

De C.O.P., die de huidige regering mede in het zadel geholpen had, kreeg later spijt zoals te verwachten was, doch kon daarmede het politieke beeld op geen enkele wijze meer wijzigen.

Wanneer ooit te voren dan is het ten gevolge van al deze feiten thans een hachelijke onderneming een gooi te doen naar de waarschijnlijke toekomstige samenstelling van de Staten der Nederlandse Antillen.

Niet alleen staan de verkiezingen voorlopig nog niet voor de deur, doch ook bevindt het land zich momenteel in een dusdanige staat van beroering ten gevolge van gebeurtenissen, die de rust en de rechtszekerheid bedreigen, dat de stabiele factor voor een acceptabele berekening der kansen vooralsnog ontbreekt. Zeker is echter, dat men voor Curaçao geen stembusverrassingen mag verwachten, doch wel voor Aruba en in mindere mate ook voor Bonaire en de Bovenwindse Eilanden. De P.P.A. heeft haar kiezers bij lange na niet de spectaculaire successen kunnen voortzetten, waarmede de D.P. in de voorbije jaren haar volgelingen aan zich heeft verplicht. Deze partij moest steeds de tweede viool spelen en haar grote man Yrausquin was verplicht een groot deel van het partijwerk aan mindere godheden over te laten. Daarbij kwamen de nogal schokkende gebeurtenissen rondom de geweigerde herbenoeming van Gezaghebber Kwartsz, de zaak-Croes en de mislukte pogingen van de P.W.F.A. om bij de Lago het heft in handen te nemen. Allemaal zaken, die het sentiment van de kiezer beroeren en die wel eens tot een niet onaanzienlijke wijziging in het politieke beeld op Aruba zouden kunnen leiden.

Ook op Bonaire is de politieke situatie allesbehalve stabiel. Vlak na elkaar liepen twee eilandsraadleden naar hun vroegere doodsvijanden over, waardoor de verhouding in de Raad van 5—4 eerst 4—5, en tenslotte weer 5—4 werd. Te verwachten is, dat de twee kampen elkaar ook ditmaal weinig zullen toegeven. Het maakt trouwens ook niets uit, want men zag Gerharts eertijds de D.P.-P.P.A.-regering steunen nadat hij haar geestverwanten op Bonaire had verslagen.

Het is niet gemakkelijk onpartijdige waarnemers te vinden, die over de politieke situatie op de Bovenwinden betrouwbare gegevens kunnen verschaffen. Ook hier kunnen geringe verschuivingen grote gevolgen hebben. Er is op de verhoudingen aldaar nog geen pijl te trekken.

Resumerend komt men tot de volgende voorlopige conclusie. De politieke situatie van het ogenblik biedt aanwijzigingen voor een verkiezingsuitslag, die het politieke beeld belangrijk zal wijzigen en die zelfs de mogelijkheid inhoudt, dat de D.P. ondanks de verwachting, dat zij zich volledig zal weten te handhaven of zelfs nog stemmenwinst zal behalen, toch weer in de oppositie gedwongen zal worden.

Opiumraad dringt aan op bestrijding van CANNABIS-GEBRUIK

Genéve. — De permanente centrale opiumraad heeft in zijn jaarlijks verslag aan de economische en sociale raad van de Ver. Naties aangedrongen op krachtige maatregelen ter bestrijding van het gebruik van Cannabis (marihuana of Indische hennep).

In 1955 en 1956 zijn grote hoeveelheden Indische hennep, die voor de sluikhandel bestemd waren, in beslag genomen in Basoetoland, Swazoland, Egypte, Marokko, Israel, Jordanie, Libanon, Syrië, Pakistan, Malakka, Singapore, Frankrijk en de Ver. Staten, aldus het verslag.

Het bevat voorts kritiek op Syrië, omdat de regering in Damascus geen antwoord heeft gegeven op verzoeken van de raad om inlichtingen over inbeslagneming van 233 kg clandestien ingevoerde morfine. Hierdoor is niet bekendgeworden waar deze grote hoeveelheid vandaan kwam, zodat geen maatregelen genomen konden worden.

Europa krijgt 10 bataljons met ballistische en geleide projectielen

Zurich. — Op het hoofdkwartier van de NAVO bij Parijs is men van oordeel, dat er tien eskaders of bataljons, elk uitgerust met ongeveer vijftien ballistische en geleide projectielen, in Europa zullen worden gelegerd, aldus heeft een Britse stafofficier van het hoofdkwartier te Zurich meegedeeld. Over 18 maanden moet dit plan zijn uitgevoerd.

Bovendien zullen nog vier raketbases in Groot-Brittannië worden aangelegd.

„Maandblad voor de Handel en Nijverheid op Curacao"

Willemstad. — Het "Maandblad voor de Handel en Nijverheid van Curaçao" is met een dubbel-nummer verschenen (december 1957/januari 1958), dat er zowel wat de technische afwerking betreft als qua de inhoud zeer aantrekkelijk uitziet.

Op de groene omslag prijkt een lino-snede met de afbeelding van hotel Curaçao en twee Amerikaanse touristen. Ook de inhoud van het blad is met dezelfde linosneden geïllustreerd.

Na een Nieuwjaarsboodschap van de voorzitter van de Curaçaose Vereniging voor Handel en Nijverheid, de heer H. Muskus, wijdt Z. Exc. Gouverneur Speckenbrink een artikel aan het onderwerp: "Nederland en de Euratom".

Het is dr P. C. Henriquez die (in het engels) een "Birds eye view en Curaçao economic potentiality" geeft, waarna mr I. C. Debrot schrijft over de "Samenwerking in het Caraibisch Gebied". Drs J. H. van Boven wijdt een bijdrage aan de begrippen: "Input, Output Nationaal inkomen". K. Gerhardt over "Evolutie"; dr H. Hermans over "De Europese samenwerking"; ir H. de Kiewit over "Parkeerperikelen" in Willemstad"; en L.E. van der Jagt over de "Vacantieregeling 1949".

Een zeer lezenswaardig nummer, dat niet alleen in kringen van handel én nijverheid belangstelling zal trekken, doch ook daarbuiten.

Vechtersbazen op de markt

Willemstad. — De Marktmeester van Punda vroeg assistentie voor twee vechtende jongemannen. Bij aankomst van de politie bleek dat de een de ander met een stuk hout op het hoofd had geslagen. Eerste hulp werd verleend en beiden werden naar de recherche gebracht.

Journaal Mobile Brigade

Willemstad. — De mobiele brigade verleende gisteren 7 maal assistentie en deelde 9 p.v.'s uit.

Melkdieven

Willemstad. — Gisteren om 10.25 uur werd de politie patrouille gedirigeerd naar de Nijmegenstraat, waar een mevrouw verklaarde dat haar dienstmeisje had gezien dat direct nadat de melkboer een fles melk had gebracht, twee jongens de fles pakten en in de richting Vredenberg in renden.

De patrouille vond bij het voetbalveld van Willemstad inderdaad de jongens doch toen zij de politie zagen, vluchtten zij de mondi in.

Steun aan werklozen

Willemstad. — In het Voorlopig Verslag op de Landsverordening houdende regelen met betrekking tot de steun aan werklozen wordt het volgende medegedeeld.

De gedachte om de bestaanszekerheid van de arbeidende klasse te bevorderen door het garanderen van een bepaald inkomen, ook wanneer zij buiten haar schuld werkloos is, valt uiteraard niet anders dan te waarderen. De bestudering van het onderhavige ontwerp wordt evenwel zeer bemoeilijkt door het gemis aan een behoorlijke toelichting daarop. Het is onmogelijk om zonder nadere concrete gegevens een verantwoord oordeel uit te spreken ten aanzien van de financiële en andere consequenties, die een eventuele goedkeuring van het onderhavige ontwerp met zich mee zou brengen. Gaarne zou daarom een andere, uitgebreide toelichting worden ontvangen, waarbij met het bovenstaande rekening ware te houden. Voorts zou men in het bijzonder de navolgende gegevens willen ontvangen:

1o. het aantal werklozen, dat momenteel in de Nederlandse Antillen is, verdeeld over de verschillende eilandgebieden en verdeeld in beroeps- en inkomensklassen;

2o. het aantal van deze werklozen, dat gehuwd is en de grootte van het gezin;

3o. een prognose van de werkloosheid over de 10 komende jaren, verdeeld als verzocht onder ten 1o. en 2o.;

4o. een globale kostenberekening van de uitvoering van de voorgestelde regeling;

5o. de wijze, waarop de middelen om de onder ten 4o. genoemde kosten te dekken, verkregen moeten worden;

6o. op grond waarvan men tot de in de artikelen 3 en 6 voorgestelde uitkeringen is gekomen, en

7o. het aantal arbeidskrachten uit het buitenland, dat momenteel in de Nederlandse Antillen is, verdeeld over de verschillende eilandgebieden en verdeeld in beroeps- en inkomensklassen.

Tenslotte zou gaarne worden vernomen op grond waarvan de indieners van het ontwerp menen dat het steunen van werklozen tot de competentie van het Land behoort.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 13de januari 1958.

Moskou. — Bij de bovenloop der Oostsiberische rivier de Aldan is volgens Tass een diamantveld ontdekt, dat de rijkdom van de Zuidafrikaanse vindplaatsen moet evenaren. Eerder was ook bij de rivier de Lena een veld blootgelegd.

Van het Filmdoek

„THE UNGUARDED MOMENT"

Theater Cinelandia vertoont dit weekend de film „Unguarded moment" met in de hoofdrollen Esther Williams, George Nader, en John Saxon.

Dit is de eerste film waarin Esther niet in of nabij het water acteert en tevens de eerste belangrijke rol van John Saxon.

Een film die handelt over het verhaal van een 18-jarige jongeman (John Saxon), die de sportheld van zijn school is, maar niet kan wachten om een man te worden.

Zijn muziekonderwijzeres (Esther Williams) tracht hem buiten de politie om weer op het rechte spoor te brengen, maar hij verraadt haar en ze wordt van de school ontslagen.

De vader van de jongen loopt met de gedachten rond dat zijn zoon een heilig boontje is, en keert zich ook tegen de onderwijzeres, die de zaak in handen van de politie heeft gebracht. Zijn afkering voor de onderwijzeres wordt nog groter als hij te weten komt dat de onderwijzeres verkering heeft met de inspecteur die de zaak moet onderzoeken (George Nader). Totdat hij er achter komt dat hij 's avonds in plaats van te studeren, op stap gaat.

„THE RAINMAKER"

Dit weekend draait er in theater Roxy de film getiteld „The rainmaker" met in de hoofdrollen Burt Lancaster en Katharine Hepburn.

Enkel de naam van deze sterren geeft al de verzekering dat men goed spel kan verwachten.

Het verhaal vertelt van een jonge vrouw (Katherine Hepburn) die geen levenspartner kan vinden ondanks alle pogingen, totdat er een oplichter komt opdagen en vertelt dat hij het kan laten regenen voor de prijs van $100. (Het is in de droge tijd en iedereen verlangt naar regen).

Als de sherrif te weten komt, dat deze oplichter in zijn dorp is gaat hij hem opsporen en vindt hem dan bij bovengenoemde vrouw thuis. De vrouw raakt verliefd op de sherrif, maar weet hem over te halen de kwakzalver (Burt Lancaster) niet te arresteren. De kwakzalver geeft de $ 100 terug en maakt rechts omkeert, maar als hij onder weg is, begint het te stortregenen en hij komt terug om zijn geld op te halen. Lizzie en de sherrif dansen in de regen en de kwakzalver gaat voldaan weg.

Roode Kruis Hulp Actie voor repatrierende uit Indonesie

Willemstad. — In verband met de gebeurtenissen in Indonesië heeft het Roode Kruis vanzelfsprekend de nodige maatregelen getroffen om, daar waar dit nodig is, hulp te bieden.

In overleg met het Centraal Comité voor Kerkelijk en Particulier Initiatief, welke instelling zich zal belasten met de hulpverlening IN Nederland, zal het Roode Kruis in de eerste plaats richten op de verzorging en hulpverlening van de betrokken Nederlanders BUITEN het gebied van Nederland zelf.

Reeds zijn voorbereidingen getroffen voor de verzending van 9000 paketten naar Singapore en is op de luchthaven Schiphol een hulppost ingericht, om aldaar aankomende evacuees te voorzien van dekens, shawls, pullovers, vesten enz.

Van talrijke zijden werd reeds hulpverlening aangeboden, o.a. van het West-Duitse Roode Kruis en van het Australische Roode Kruis.

Het Bestuur van het Roode Kruis op Curaçao beveelt de Hulpactie ten behoeve van de uit Indonesië repatrierende bij een ieder warm aan en deelt mede, dat bij de volgende banken een speciale rekening werd geopend onder de naam van „Hulp-Actie Repatriërenden uit Indonesië", namelijk: Maduro & Curiël's Bank, N.V. Edwards Henriquez en Co's Bank; N.V. Hollandsche Bank-Unie.

DE K.L.M.-TEKEN WEDSTRIJD

Victor Chang Pan Hou hoofdprijswinnaar van Caraibisch gebied

Victor Chang Pan Hou, veertienjarig scholier, te Paramaribo is uit de bus gekomen als hoofdprijs winnaar van het Caraibisch gebied van de KLM-tekenwedstrijd en hij zal, vergezeld van een begeleider uit pers en radiokringen van Suriname omstreeks 4 mei a.s. per KLM naar Nederland reizen en een week lang de gast van de KLM zijn. Victor en zijn begeleider reizen omstreeks 11 mei weer terug.

Victor Chang Pan Hou's tekening zal dus op een der KLM kalenderbladen van het jaar 1959 prijken onder de titel "Dit is mijn land". Een mooie prestatie voor een veertienjarige — zijn tekening geproduceerd te zien op bijna een kwart miljoen kalenders, verspreid tot in de verste uithoeken der wereld.

Rome. — In 1957 hebben zich in Italië 200.000 verkeersongelukken voorgedaan. 8000 Mensen lieten hierbij het leven en 150.000 werden gewond.

Agenda

West-End:
„A man alone" om 7 9 uur n.m.
Cinelandia.
„The unguarded moment" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„The rainmaker" om 7 en 9 uur
Caribe
„Attack" om 8 uur n.m.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

Berlijn. — Twee Oostduitse lectors, die op het punt stonden uit de communistische partij te worden gestoten wegens een staatsvijandige houding, zijn naar West-Berlijn uitgeweken. Het zijn dr. Gerd Hildebrandt en Heinz Heldt.

Gasontploffing in Franse kolenmijn

Monteeau, Frankrijk. — 40 mijnarbeiders werden in een Franse kolenmijn te Monteeau verwond door een gasontploffing. Er werden onmiddellijk doktoren gehaald die in de schaften afdaalden om gewonden te helpen.

Andere gewonden werden ijlings per ambulance weggevoerd. Er bevonden zich tijdens de ontploffing 230 arbeiders in de mijn.

Chaguaramas hoofdstad van W.I.F.

Port of Spain. — Een gemeenschappelijke commissie bestaande uit 9 hooggeplaatste scheepvaart- en technische deskundigen zal morgen in Trinidad bijeenkomen om te beraadslagen of Chaguaramas, nu een deel van een Amerikaanse militaire basis, de hoofdstad zal worden van de eerste Westindische Federatie. In de Commissie zullen ook zitting hebben vertegenwoordigers van Groot Britannië, de Verenigde Staten en Brits West-Indië.

Was miljonair Joanovici een goed vaderlander?

Haifa. — De staatloze miljonair en schroothandelaar Joseph Joanovici, die wegens vermogensdelikten door de Franse politie en de Interpol (de Internationale Politie) werd gezocht, is, zoals wij reeds melden, na zijn ontsnapping uit Frankrijk in Israël opgedoken.

Op een persconferentie in een luxueus hotel te Haifa beschuldigde hij een Franse rechter ervan een rechterlijke dwaling te hebben begaan. Het is niet juist, dat hij geld schuldig is aan de Franse regering en aan Franse burgers. Integendeel, de Franse regering is hem nog geld schuldig voor bezittingen, die zij van hem in beslag heeft genomen. Joanovici schatte de waarde van deze bezittingen op NA ƒ 1½ miljoen.

Hij liet de journalisten dokumenten zien, die volgens hem getekend waren door honderden geallieerde vliegers en Joden, die hij uit handen van de Duitsers gered zou hebben. Joanovici zeide in bezet Frankrijk met de Duitsers te hebben samengewerkt op last van de Franse verzetsbeweging.

Het Israelische ministerie van buitenlandse zaken heeft Frankrijk een verzoek ontvangen om uitlevering van Joseph Joanivici.

Een woordvoerder van het Israelische ministerie verklaarde, dat men alle aandacht aan het verzoek zal besteden, hoewel er tussen Frankrijk en Israël geen uitleveringsverdrag bestaat.

Manley weigert premier van B.W.I. Federatie te worden

Kingston, Jamaica — De premier van Jamaica, Norman Manley, heeft voor een menigte van naar schatting 20.000 juichende mensen te Kingston verklaard, dat hij zich niet zal aanbieden als kandidaat voor het premierschap in de Brits Westindische federatie. „Mijn taak is op Jamaica te blijven", aldus Manley.

Hij verklaarde tegen journalisten, dat zijn mening vaststaat, ofschoon hij wel wist, dat hij hiermede duizenden teleurstelde, die hem gaarne in aanmerking deden komen voor de bekleding van de premiersfunctie.

Eerder werd vernomen, dat Manley in negen van de tien gebieden van de federatie een aanmerkelijke steun genoot van de bevolkingen. Sommige waarnemers zeiden, dat het in vele gevallen als „verraad" van Manley zou zijn, indien hij in de federatie, die hij hielp vormen, weigerde te dienen als premier.

Men is daartegenover van oordeel, dat de interne aangelegenheden van Jamaica Manley niet kunnen missen.

Volgens de mening van Manley, zullen de grootste kosten van de federatie komen te drukken op Jamaica en Trinidad. Hij zeide dan ook, dat deze eilanden ten volle ontwikkeld moeten worden om de vereiste bijdragen te kunnen doen aan de federatie. Hij wees in dit verband op de tekorten, die naar zijn mening bestaan in de federatie, op financieel en constitutioneel gebied.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 2 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. E. Arvasia, Ramona D. Alcala, Margarita Anderson, M. Alleman, C. J. Agterdenbos.

B. P. ter Borg, E. D. Blanken, M. Barlowe, G. C. Brown, Matthew Balicck, fam. Becker-Lee, B. A. H. Browne, Mr. & Mrs. Bremen-Moer, J. Beeker, P. J. R. Bremer, Mabel Beach, G. Bakker(2), A. C. J. Burgers, Domingo Beaumont.

C. Johan D. Cicilia, Ann Charles, Rafael Cuevas, Piet Cote, Charles W. Carke.

D. R. W. Donner, J. de Deugd(2), Sweda Depeza(3), H. R. Depeza, Augustine Dunker.

E. Servio Eleonora, H. Evertz, Grabiela M. Escotto, Arthur Etienne, de Heren Puklingen van Eijk.

F. Crelia Francees, Inez Flemming, S. Mummels Faulborn.

G. Edward E. Gilkes, Z. H. Guttenberg(2), Mr. Gunter, Emmy Maria Groeneveld, Claude Gregoire, Johannes Codie.

H. Jermin Hooker, I. Harling, Arthur Hodge, Bernice Hendrickson, H. Holtslag, Angeline de Haan, Isaabel Hansen, H. J. ter Haar, Fred Horacek, P. in 't Hart, R. Hendricus.

J. Ed. Jackson, fam. Jonis, Stanley P. B. Jones, Mc George J. Joseph.

K. J. C. Kramers, Rosa Kroon, J. van der Kolk-Verbove, Nilela Klip, B. Kleinegris, Jacques Kooyman.

L. Anni Lammers, Marnix Labadie, Virginia and Lucilla Louisa, J. C. Louwerse, Claris Lewis.

M. Adline Masely, Olivia Matthew, H. Mastenbroek, fam. Marchena (3), Mrs. Mulder-Milzink, Amalia Martina, Joao Vieira Marujo, E. Michel, Nina Mulder, B. Martin, Felipa de Marical.

N. J. J. L. F. Neef, C. H. Neslo, R. A. Nieuwendam, Errol Neckles, M. A. Nagele.

O. John Odephinus, L. van Oudvorst-Klaassen, W. Oussoren, T. Oniell L. Otto.

P. Altlan Perez, Vira Pieters, C. Pet, Jose C. Pinto, Mr. Pijpers, Pierrolina Peter.

Q. Guillermina Quirindongo.

R. George Roger, E. Reemnet, Lilian Ryan, Shales Ravan, Mr. Roy, Alfred Reymond, Joh. C. Reinders-Folmer.

S. Maria H. Soliano, fam. Souman, Ernest F. Smith, Christobal Stewart, C. Schuiten, E. Samson, Maillad Spaamche.

T. Leona Taylor, Marie Thomas, Norma Thomas.

W. C. K. de Wit, Romaldo Winklaar, J. Willems, Lonat Wilson, J. P. Williams, Birginia de Windt.

Z. Elvia Zinck(2).

KERSTKAARTEN.

A. Rouella Alberga, A. Angalob-Schutte, S. van Aerde, Handelma Alscharpiy, Y. Arnhem, fam. Anderson, Ana Agustina, Rosa Albertus, Ricardo Aznar, R. D. Alcala, J. H. Abdoelkhan.

B. fam. Bitorina, fam. Barbara, Clementine Borthomier, George Brown, W. Bouman, Ramon Bernabela, E. Boodhoo, Eulalie Berridge, C. Billingy, Rosa Blanshevir, O. Boerstra, fam. Burgos, Maria Victoria Balbuena, M. L. Elias Boom, Hugette Ina Baptiste, L. Balar, Constantia Broadbelt, Serita Baart, Arebella Barnard, B. Bijlhout, J. Becker, Luisa F. Brandado, Nicolas Brandado, Irma Bonifacio, Rosa Bicento, Judith Bislik, Gail Baird, Royboy Balard, Gilliard Baird, Cyril Baird, Raemund Baird, Felix Baird.

C. Victor Cilié, Francisco T. Cordero, C. 't Cfilde, Gilma Camelia, Morris Cecilia, J. Carrilho, Virginia Cornelia, Mr. & Mr. La Cruz.

D. B Dissel, Aminta Dolorita, E. L. Dreischor, C. v. Doormalen-Teunis, D. Dijkhuizen, Sebeliana Dorthalina, Carmen Dixon, Wilmot Dalrymple(3), Sweda Depeza (3), L. Daal, H. R. Depeza.

E. Norma Eckson, Monica Emerenciano, Elenita Evertsz, Paulina Evertsz, Eric Euberson, Zhaida de Elias, Mr. & Mrs. Eikelboom-Pinto, Isolda Elisabeth, Josephine Eduarda, Jane Elliott.

F. H. T. Folgerto, Edgar Froston, B. Fijnje(2), fam. Florencia, W. Faneyte, Fred Fuchs, Clementina Francis, Nely Maria Flores, Rosalita Francisca, Dona Fontain, Jolanda Francis, Jose L. Faen.

G. fam. Guttenberg, E. Geerlings, L. de Groot, Mr. Gerzen, Robert Gijsbertha, M. Gachette, Cawlene Gries, E. J. M. A. da Costa Gomez, Rosa Gonzalez, Altagracia da Costa Gomez, Rolando Garcia.

H. I. Harting, Karel van Hanen, fam. de Haan, Ruby Henriques, M. Harms, J. Haagsmaan, Nora Haseth, Pience N. Hanson, fam. de Hartog, Chepito Henriquez, Eliece Henry, L. Hunsel, J. Hooten, Leo St. Hilaire, Oniel St. Hilaire, Marie Heslop, Guigelanea Henson, Wilhelmina Harris, Benice Hendrickson.

I. Mrs. Isaac.

J. Maria Jienaar, fam. de Jong, Elsje de Jong, C. de Jong, Ruben de Jongh, Violet Jhon, Wilma Jansen, G. E. James, C. en A. James, Gustave de Jongh, Mr. Jubi, A. V. Janga, Emerita Jansen, Imelda James, Kathleen Joseph, P. Jansen, H. J. Jansen, Norma Juliana, M. Joyenoe.

K. Mary E. Knight, fam. Koster, Hubert Kipp, Stella van Klinken, Ricardo Keller, Arie de Kater, L. Kopra, Ina Koeiman, E. F. v. Kanten, Urginia Koeiman.

L. J. C. Louwerse, Willy Lublans, J. C. Louwerse, J. J. Leendertse, Mr. & Mrs. Locadia, L. P. Lourens, Mr. & Mrs. Leonard, Rosa Laurens, C. Lewis, J. C. Louwerse, E. Liems, Beda Lourens, Johanes Land, Anneke de Lannoy, Sra. Vin. Loo, Daniel London.

M. fam. Martin, Edgar Martijn, Elsio Monte, Mr. & Mrs. Marten, Jose Maduro, fam. Marchena, P. Martis-Liberia, J. Montessant, E. Marcano, A. Moris, J. C. Aarts van Mierlo, Julian Mercury, Louisa Martis, Felisio Molina, Lucille Matheson, C. M. Meulens, Jose Maria Maduro, Mathilda Martines, broers Marchena, Mr. & Mrs. Marchena-Petrus, D. Manuel, Irma Marcelina, fam. Mercelina, Mr. & Mrs. Meye, Petra Miguel, Mr. & Mrs. Muller, Catharina Martina, Wendley de Mey, Gertrude Marten, Elka Martis, Marco Maria.

N. fam. Newton, Mr. & Mrs. Norris, Isaac y Elma Nievas, R. A. Nieuwendam, Victoriano Nivellac.

O. George Octawe, H. v. Ommeren, Carlos L. Osenga.

P. Sulema Perense, R. E. A. Piper, Arthur Piper, fam. Pie, Eric Peternella, Amaryllis Paulina, J. Perez, C. Prazette, Julius Pinas, Eudaldo Pastola, Norita Pieters, Pierrolina Peter, Rosarita Pourier, Ulrica Peters, fam. de Palmo.

R. E. Reiziger, Ray Ravenuia, Letitia Rainford, Laurance Richardson, Stella Robinson, Maragritt Rombey, Mary Richardson, Lilian Richardson, Benjamin Rosarie, Henny Roome, Tom Rixon, Alcira Rodriguez, J. C. Romer.

S. fam. Stede, Louis Schoop, Earlyn Schmidt, Stella Senor, M. Sang T'ang, M. H. Th. Steunebrink, M. Simmoons, Mary Anna Samuel, E. Simons, Percival Sucker, Ernest Smith, L. Stoc, A U-A-Sai, I. M. U-A-Sai, Rafael Somersoll, Felix Sulbaran, Maria en Diana Senior, V. Semerel.

T. Evelyn Thielman, Bernacita Thielman, Georges Tjin Kon Fat, F. H. Lie A. Tjam, E. A. Trim, Leonora Taylor(2), Rubie Tyson.

V. C. Vorst, Theresita Vrolijk.

W. M. C. Wedman, A. Willems, Edna Wehner, Noris de Windt, Lonat Wilson, Bernardo Winklaar, Mr. & Mrs. Williams, C. Wiebers, Laura Woodcock, I. Wijks.

Z. A. Zieger.

POSTPAKKETTEN.

F. fam. Folgerts.

K. Ruby King, C. Klaver,

O. A. Osford.

P. M. St. Clair Peets.

DRUKWERKEN.

A. C. Alberg.

B. Peter Bremer(2), A. J. Betz, C. H. Beaujon, O. Broerstra, G. C. Bakker, R. G. Bonoo, A. Bos, R. E. R. Burgos, C. N. Boye.

C. H. K. Coll(2), G. D. Cecilia.

E. L. E. Ellis, Sra. Emerenciana.

F. C. I. Flanders.

G. J. L. v.d. Graaf, Sra. Gomez, T. A. van Griethuysen.

H. Mr. & Mrs. v. Houwen, H. J. ter Haar.

I. Romulo E. Irausquin.

L. J. C. Louwerse(2), fam. Karstens v.d. Linde, Mevr. Luysterbrug.

M. H. Mastenbroek, Pappa Mastenbroek(2), E. Mabel, M. A. Marcelo, Karel Albert Mulder, Sra. Manuela.

N. Mr. Niesten.

R. J. Roest, Bert Rach, A. A. Rodrigues.

S. Hum Son, M. R. Chana Sang, R. Smart, P. St. Jago, Thelma v. Stufkens.

T. J. Trinidad.

V. C. J. de Valk.

W. James Wells(2), Anthony van West.

AANGETEKENDE STUKKEN.

B. Walter Lewis Bryan, D. Bakker, W. Boogaard, J. Allan Bousquet, Virginia Bergen.

C. Moises Correa, Elisa de Cisneros, Iris Correa.

D. J. J. van Duyker-Evers.

E. Malvinia Enkitt, H. J. Ente van Gils.

F. Carlos Fredrick.

G. Elcira Geerman.

H. J. C. Hermans-van Leyden, Angel Nicolas Hellement, G. Hernandez, Modesto A. D. Henriquez.

J. A. J. Jozes, T. de Jong, M. Gustave A. de Jong.

K. J. Kraavenveld.

L. J. C. Lampe, J. v. Loon.

M. L. Muisze, Sofia Montero, Armando Guillermo C. Maduro, Willem Maduro.

O. Dulce M. Olivera.

P. Manuel Ascencao Peixeira.

S. A. S. Schoop, M. Silvano, Carmen Salvant.

V. Virginia Bibiana Vidal.

W. Ivy Wattley.

Belangrijk referaat op Pedagogische Week te Tilburg

Godsdienstonderwijs op scholen geeft te weinig „leef"-stof

Ouders noch kinderen weten waarheen zij moeten koersen

De bezielde rede van pater dr O. Scharff O.E.S.A. over „Moderne jeugd en godsdienstige vorming" is niet alleen het sluitstuk, maar tevens het hoogtepunt geworden van de 16e Pedagogische Week, die dezer dagen te Tilburg werd gehouden.

Ook pater dr Scharff ging er van uit, dat we ons in een cultuurcrisis bevinden. Omdat het zo moeilijk is voldoende inzicht in deze crisis en in de mentaliteit van de jonge mens te krijgen, is het ook lang niet eenvoudig onze goedwillende jeugd te helpen bij het bepalen van haar eigentijdse christelijke levenshouding. Wel weten we dat de jeugdigen diep in hun hart, trots de schijn van het tegendeel, leiding en geleiding vragen om door te kunnen dringen tot de kern van de zaak. Volgens spreker staat het vast, dat deze hulp allereerst zal moeten komen uit het gezin. Op de eerste plaats zullen de ouders hun kinderen moeten kunnen helpen. Zoals de toestand thans is, weten ouders noch kinderen waarheen ze dienen te koersen, slachtoffers als ze zijn van de historische crisis onzer dagen. Ze zijn meer koersloos dan stuurloos. Wij moeten voor hen de koers uitzetten en hen zelf laten sturen. Ook bij de godsdienstige vorming dienen wij de koers te bepalen, uitgaande van het bij vele goedwillenden levende verlangen, een waarachtig Christen te zijn. Maar juist op godsdienstig gebied is de verwarring ontstellend, juist daar is de mens zijn oriëntatie kwijt.

Spreker ging nu over tot het geven van een grote concrete schets, aan de opvoeders overlatend deze schets zelf in te vullen. In de schets gaf pater Scharff allereerst een kijk op de crisis in het Christendom, om te vervolgen met een bespreking van de eigentijdse gestalte van het Christendom en te besluiten met een pedagogisch verantwoord appèl.

Allereerst dan de crisis. Het Christendom is te kort geschoten om mee te coëxisteren in deze wereld. Men heeft te veel in vakjes en hokjes gedacht en geleefd, waardoor de Christen in een te geïsoleerde positie is geraakt. Hij heeft zich veelal verschanst, uit vrees bij de aanpassing aan „de nieuwe wereld" zijn Christen-zijn te verliezen. Hij weet geen juiste gestalte meer te geven aan zijn Christelijke levenshouding. Doordat hij op vele belangrijke terreinen des levens het scherpe onderscheid mist tussen de eeuwige, absolute en de tijdelijke, betrekkelijke en veranderlijke eisen (veel is er tot de eerste gerekend, wat bij de tweede behoort), weet hij niet meer wat hij prijs kan geven en wat hij tegen elke prijs dient te behouden. De jeugd krijgt voortdurend kortsluiting op het verschijningsvlak van de kerk, omdat de opvoeders zich daar dikwijls zo tegenstrijdig uiten in hun godsdienstige eisen ten aanzien van de jeugd en omdat zij het zo broodnodige leidinggeven naar het wezenlijke niet meer aan kunnen. Dit benauwt de jeugd en maakt haar onzeker. Zij is bang geworden in de wereld en vreest er in op drift te raken.

Men laat zich in onze tijd te veel door de vertechniseerde wereld imponeren, die op haar niveau wél zekerheden geeft, maar.... niet het laatste woord kan spreken. Integendeel, machteloos is en vastloopt als het gaat om dé levensvraag: de zin van ons bestaan. Niet wat ik heb maar wie ik ben, is de levensvraag.

Het Christendom heeft ook in onze tijd wel degelijk kansen. Als we er in slagen ze te benutten, als het ons lukt de juiste gestalte te geven aan onze christelijke levenshouding, zal de verwarring der geesten, ook onder ons Christenen, belangrijk afnemen. Gelukkig kunnen we al wijzen op de voorbeelden van Abbé Pierre, het bedrijfs-apostolaat, Oostpriesterhulp, e.a. De huidige crisis stelt ons heviger dan ooit voor een opgave, waarbij wij ons dienen te richten op de kern van de zaak, waar de jeugd naar vraagt.

Christendom vraagt niet alleen zelfwaarde, maar ook echtheid. Deze echtheid kan er altijd zijn. Maar onze wereld mist juist dit echtheid: men mag zich zelf niet meer zijn en men moet zijn rol spelen. Wij zijn formalisten geworden in plaats van echte Christenen. Om een diamant zo sterk mogelijk te laten schitteren, plaatst men hem tegen een achtergrond van zwart fluweel. Zo hebben wij, Christenen met ons zelf ook gedaan: wij hebben donkere achtergronden opgeroepen, om ons zelf in zelfgenoegzaamheid te bekijken. Maar heiligheid is geen zelfgenoegzaamheid, doch innerlijke groei. Ons Christendom moet in echtheid en werkelijkheid gestalte krijgen. Wij moeten er in hart en nieren door worden aangesproken. Wij dienen onze eigen situatie steeds opnieuw te beleven. Op 16—17 jarige leeftijd treffen we onszelf aan, ook als Christen, zonder dat we er iets aan gedaan hebben, maar voor ons rijst de vraag: hebben we wat voor ons gekozen is, ook tot onze persoonlijke keuze gemaakt? Het mondig Christen zijn, moet een steeds nieuwe, persoonlijke keuze zijn in alle beslissende situaties van ons leven en niet alleen bij de plechtige vernieuwing van onze doopbelofte.

Het godsdienstonderwijs op onze scholen schiet bij de godsdienstige vorming van de jeugd nog veelal te kort. Het geeft te veel lesstof en te weinig leefstof: het mist voldoende werkelijkheidszin, is te weinig existentieel. Het raakt nog te eenzijdig het verstand en te weinig de gehele mens in de gespreksituatie.

Uit de eisen van zelfwaarde en echtheid vloeit de grote eis voort van de transcendentie van de Christen. Omdat wij persoon zijn, moeten wij een persoonlijk antwoord kunnen geven. Wij moeten kunnen komen tot een dialoog met God en deze doorgeven aan anderen. We moeten beseffen, dat priester en leek samen op weg zijn. Ook de leek heeft een apostolische taak in de wereld, waarin hij werkt. Hij moet er bij zijn. Dit eist élan en brengt risico's mee, maar met een steeds de kat uit de boom blijven kijken en zonder gevaar te durven lopen, wordt men geen echt Christen. We moeten een wagende mens zijn, omdat het Christendom nu eenmaal een waagstuk is. Vanuit onze persoonlijke verlossingsnood moeten we de brug slaan naar de ander in verlossingsnood.

Sprekend over de gezagscrisis waar we midden in zitten, wees spreker op de groter innerlijke onzekerheid bij de gezagsdragers. Deze heeft de jeugd doorzien, wat de onzekerheid bij hen slechts heeft doen toenemen. Wanneer we zelf onzeker zijn, moeten we niet uit prestige-overwegingen deze onzekerheid met „zekerheid" afdekken, maar er voor uitkomen. Wat we dan als zeker stellen, geeft meer houvast en vertrouwen.

Op een gegeven moment in zijn leven, bemerkt de jonge mens in een nieuwe wereld te staan, waarbij hij ziet, dat het geloof van het gezin slechts een eiland was. Deze toestand móét een geloofscrisis geven. Onze katholieke scholen kunnen deze schok ook niet opvangen, ook zij ademen de christelijke gemeenschapszin niet. De jeugd krijgt te weinig christelijke vorming, te weinig geloof in de gemeenschap. Vandaar de veelvuldig opklinkende klacht: „Het zegt me niets meer".

Het beslissende moment ligt ook hier in het gezin, dat vertrouwen en kameraadschap geven moet. Deze groeien gelukkig in vele jonge gezinnen.

Elk appèl op de jeugd moet zijn een persoonlijk appèl op werkelijkheden. De jeugdigen zijn te veel anoniem aangesproken als „de jeugd", maar het moet zijn een beroep op het heimwee, dat in het hart van iedere jonge mens woont.

Spaans-Amerikaanse besprekingen over nieuwe dollar-kredieten

Washington. — De Spaanse ambassadeur te Washington heeft op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken besprekingen gevoerd over de economische betrekkingen tussen zijn land en de Verenigde Staten. Hoewel hij na afloop geen mededeling deed, heeft men in welingelichte kringen de indruk, dat het hier een eerste bespreking betrof van een reeks van besprekingen, welke voortvloeien uit het onderhoud, dat minister Dulles in december j.l. te Madrid met generaal Franco heeft gehad. Men meent te weten, dat het Franse staatshoofd tegenover minister Dulles de wens heeft uitgesproken een extra bedrag van 30 miljoen dollar te mogen ontvangen naast de 40 miljoen dollar, die aan Spanje werden toegewezen van de kredieten, die er in het begrotingsjaar 1957/1958 in de Verenigde Staten beschikbaar zijn tot „steun van de defensie".

Spanje heeft in het lopende jaar de beschikking over een krediet van 78 miljoen dollar voor de aankoop van landbouw- en overschotprodukten in de Verenigde Staten.

ELF LANDEN OP ZOEK NAAR INGEVROREN GEHEIMEN

Van de elf landen die op het ogenblik in het kader van het Internationale Geofysische Jaar expedities naar de Zuidpool hebben gezonden, ontvangt men nog weinig berichten over ontdekkingen. De expedities gaan niet zo avontuurlijk te werk als de Engels-Nieuw-Zeelandse onderneming van dr. Vivian E. Fuchs en sir Edmund Hillary. De meeste deelnemende landen hebben hun vroeger reeds ingerichte bases aan de rand van het Zuidpoolgebied betrokken. De Amerikanen en de Russen echter hebben zich ver in het binnenland gevestigd, hun wetenschapsmensen per vliegtuig gebracht naar de observatieposten die vorig jaar en twee jaar geleden zijn voorbereid (ook per vliegtuig) en waarvan er enkele ook gedurende de Zuidpoolwinter bewoond zijn gebleven. De Amerikanen hebben zelfs precies op de plaats waar de denkbeeldige as uit de aarde steekt een dorpje gebouwd, waarin zich een aantal geleerden en mariniers hebben gevestigd. (De Amerikaanse mariniers kregen kort geleden het merkwaardige bericht dat hun departement hun een halve dag prestatieverlof had toegekend, waarna over de ijzige verlatenheid een hoongelach hoorbaar was, dat hun dankbaarheid moest uitdrukken.)

Vanuit de verschillende bases worden uitgebreide verkenningen gemaakt, worden bodemonderzoekingen verricht en weerkundige peilingen genomen. Sommige geologen, zowel Russische en Amerikaanse, beginnen te geloven dat onder de twee, drie kilometer dikke ijskorst voornamelijk eilanden schuil gaan en dat er van een groot vasteland weinig te bespeuren is. De Sovjets leggen ook grote

De Antarctica een conglomeraat van ijs en eilanden?

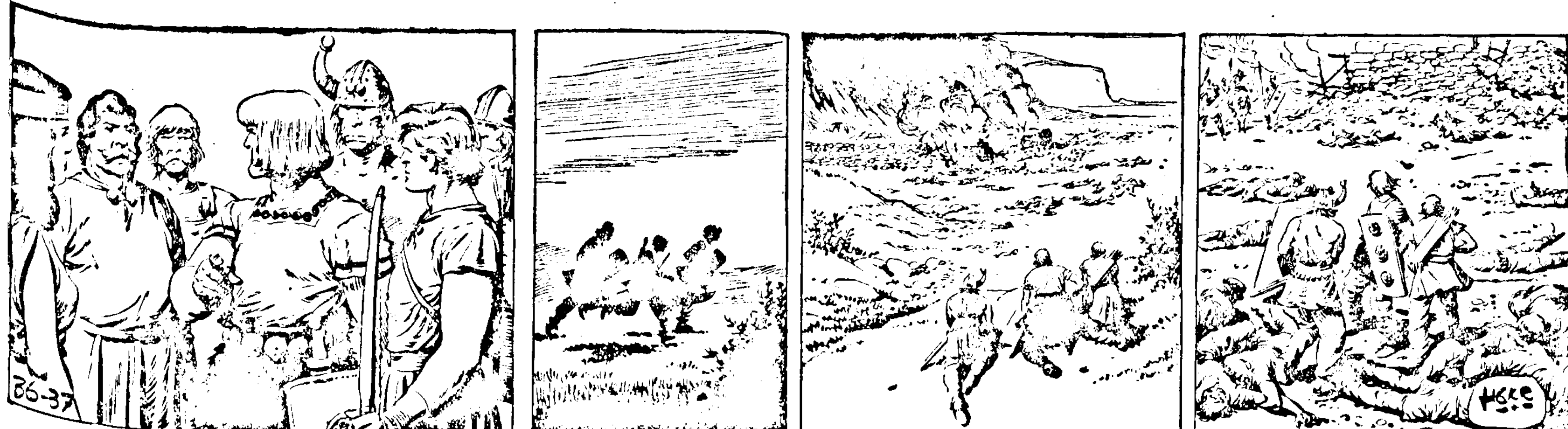
nieuwsgierigheid aan de dag voor de uitgestrekte oase, waar in deze lentetijd enige plantengroei zichtbaar is, waar zoetwater-meertjes zijn met stormvogels. De Sovjets schrijven de warmtewerking niet toe aan vulkanen, die elders op de Zuidpool vrij veel te vinden zijn. Wat de Zuilpoolbodem inhoudt, willen de geleerden uiteraard graag weten. Uranium misschien hier en daar? In dat geval zal men het waarschijnlijk niet bekend maken.

De mogelijkheid in de toekomst de luchtlijnen van Zuid-Amerika naar Australië en Nieuw-Zeeland over de Zuidpool te trekken, wordt zeker belangrijk. De Amerikanen beschikken reeds over enkele vliegvelden voor de militaire vliegtuigen die voor de bevoorrading zorgdragen.

Men kan nauwelijks geloven dat de ongeveer tweeduizend man die zich op het ogenblik in het Zuidpoolgebied bevinden, alleen maar oog hebben voor de wetenschappelijke aspecten. De landen, die er op het ogenblik hun activiteiten ontplooien, zullen straks elk aanspraak willen maken op een zo groot mogelijk gebied.

De voorlopige sectorenverdeling kan nauwelijks gehandhaafd blijven. Als een verdeling binnenkort aan de orde zou komen, zou men dan alleen maar sneeuw en ijs toegewezen krijgen of ook nog van die verborgen eilanden? De Zuidpool blijft fel begeerd, niet alleen vanwege de mogelijke rijkdommen, maar ook voor de ruimte. Ruimte voor proeven met A- en H-wapens, ruimte voor vliegvelden, enz. De Zuidpool een mandaatgebied onder beheer van de Verenigde Naties, zal dat misschien de oplossing worden?

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

36—37 De gedachte, dat Erwin daar ginds bij die brandschattende rovers wellicht in gevaar verkeert doet Eric al zijn wrok vergeten. „Domme onbesuisde knaap, „denkt hij, ik moet hem te hulp komen, snel kiest hij Axe wiens meesterlijke schietkunst hem van pas kan komen en zijn trouwe makker Svein om hem te vergezellen.

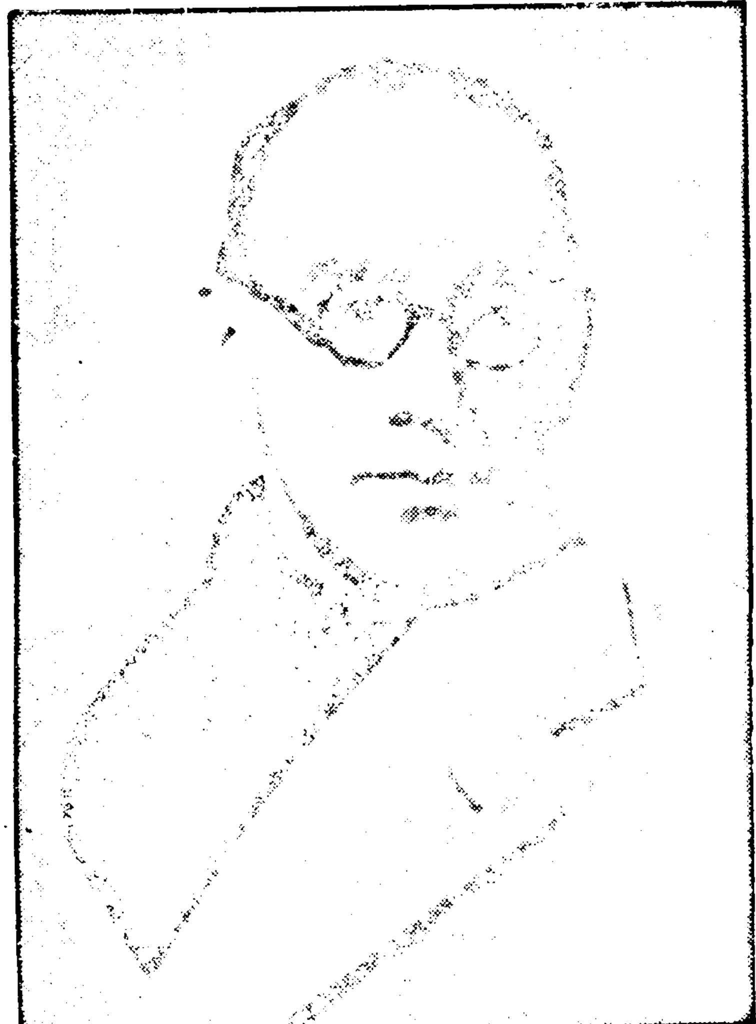
Halfra krijgt het gezag over de achterblijvende mannen die tevens de vrouwen moeten beschermen, ook Wolf laat Eric bij de groep, hij geeft opdracht hem zo spoedig mogelijk achterna te komen, waarbij de hond zijn spoor zal kunnen volgen, dan begeven zij zich op weg. In snel tempo. Hun pad voert door een troosteloos verlaten landstreek en pas in de nacht gunnen zij zich een korte rust. Geen sterveling komen ze tegen, de rook wijst hen de weg. In de vroege ochtend van de volgende dag zien zij beneden hen aan de kust de hier en daar nog brandende resten van de ommuurde nederzetting. Vele doden liggen rondom verspreid doch van de bewoners is geen spoor te bekennen. Voorzichtig dalen zij af en stellen een onderzoek in waarbij zij onder de doden verscheidene piraten herkennen. Gejaagd zoeken Eric en zijn makkers naar enig teken van Erwin. Schoorvoetend gaat Eric met angst in het hart van de ene roerloze gedaante naar de andere, om dan opgelucht vast te stellen dat het Erwin niet is. Wel zijn enkele van de mannen die de prins gevolgd waren ook als slachtoffer van dit avontuur gevallen, doch als elk spoor van Erwin zelf ontbreekt, neemt de ongerustheid van de Noorman hand over hand toe. Eensklaps klinkt achter hem een slap gerucht, snel draaien zij zich om en als versteend staren zij naar een krijger op een klein paardje en enige mannen te voet die plotseling vanuit de ruïne tevoorschijn komen.

SCHRIJVERS BESCHREVEN

JAN ENGELMAN

Dichter van de schoonheid

Gesprek in gedistingeerd Utrechts etablissement

(Van een letterkundige medewerker)

Het gesprek met Jan Engelman begint in de hall van een gedistingeerd etablisement in Nederland aan het Janskerkhof in Utrecht. Zó gedistingeerd dat het er de schijn van heeft dat de obers er U nauwelijks durven naderen om Uw bestelling op te nemen, omdat zij vrezen dat zij U storen. Het is er van een geruisloze voornaamheid. Het is de omgeving, die past bij Jan Engelman, van wie men overigens niet precies weet of hij haar, de omgeving kiest, dan wel of hij beschikt over het vermogen om welke omgeving dan ook zich te doen aanpassen bij hem. Het gesprek wordt voortgezet tijdens een korte wandeling naar zijn huis door een klein stuk oude stad, dat er nog van Utrecht over is: het Janskerkhof, de Plompetorengracht. Jan Engelman wijst op verschillende pikante historische details. Hij is geboren in de schaduw van de Domtoren.

En hij houdt dus van dit brok Utrecht, waar het nog stil is. Evenals in zijn woning, een oud palfreniershuis, dat uit ziet op een in zijn verwilderdheid geordende tuin, oversluierd door diffuus licht. Jan Engelman hoeft eigenlijk niet te zeggen, dat hij de stilte nodig heeft om te kunnen dichten. Men wist het al uit zijn verzen. De stilte behoort tot zijn wezen.

Jan Engelman praat over zijn werk, over de kunst in het algemeen, op ietwat aarzelende, mededelende toon. Zijn uiteenzettingen blijven vol onuitgesproken, maar nochtans meestal wel te verstane bedoelingen. De kunst immers is hem dierbaar, zo schreef hij eens, „omdat zij bij haar beste mogelijkheden in den snellen doortocht van ons leven de verhelderde droom blijft van een toekomstigen geluksstaat, omdat zij „verre stukken van den hemel rukt." En het is dus duidelijk dat hij over de kunst niet kan spreken in de exacte termen van het weiboek.

HERINNERINGEN

Zijn hele verschijning en zijn hele houding lijken trouwens voor degene, die hem waarneemt, geprojecteerd tegen de achtergrond van een zekere „tijdeloosheid". Dat is een gevaarlijke opmerking. En wij haasten ons dus er aan toe te voegen, dat Engelman op ons de indruk maakt van iemand, die doordrongen is van het besef van zijn geboorte af in de eeuwigheid te leven; zijn tijdelijkheid speelt zich af in de eeuwigheid. Dat maakt hem bijzonder ongeschikt niet voor het waarderen van „aardse zaken" — hij houdt van de schoonheid in iedere vorm — maar wel voor deelname aan het onverdraaglijke spektakel, dat men van het maatschappelijke leven nu eenmaal wel wil maken. Dat de zaken nu voor hem in alle onberispelijke eenvoud klaar en open liggen, wil daarmee bepaald niet gezegd zijn. Zelf dichtte hij eens:

Wie maakt de fout Heer, waar is het gelijk?
Als blinden staan wij voor Uw lach te kijk.
Geen oude wereld kan bij ons verzinken,
Of mensen zullen mensen diep verminken.
Enkel volkomen is Uw koninkrijk.

En toen hij dat schreef was hij wellicht dan de „katholieke dichter", die men met hem nogal eens naar voren wil schuiven.

Hoe dat zij, men praat met Jan Engelman over zijn intrede in de litteraire wereld. En hij gewaagt dan van zijn vrienden Marsman en Nijhoff, die hem door de dood ontvallen zijn. Hij doet dat met de objectiverende weemoed van een man, die weet, dat rouwen om de doden in uiterste instantie een vorm van zelfbeklag is.

Zijn herinnering gaat dan terug naar de tijd — het was in 1923 — dat hij bij Theo van Doesburgh en Kurt Schwitters (de man van de „Merzbilder") in Utrecht naar een „Dada"-avond ging. Het werd „een wilde avond" met een publiek, dat „opgewonden raakte over dingen, die het niet kon begrijpen". En hij wijst er in dit verband op, dat, wanneer men zich in deze dagen bezig houdt met de abstracte kunst, er wel eens wordt vergeten, dat zij al een jaar of vijftig bestaat. Picasso en Braque maakten in 1908 hun eerste kubistische schilderijen. „De jongelui van tegenwoordig", zegt hij, „schijnen de feiten niet te kennen".

Op aandringen van Marsman bundelde Jan Engelman zijn eerste verzen in „Het Roosvenster". Het waren, zo zegt hij, gedichten in de stijl van „Roeping" en „De Gemeenschap". Min of meer „expressionistisch werk", zoals hij het zelf noemt. Maar reeds in zijn volgende bundel „Sine Nomine" was het expressionisme „uitgeziekt". Hij ging verzen op de klank schrijven. Hij werd de dichter van de „poésie pure", wat men daaronder dan ook precies wil verstaan:

Groen is de gong
groen is de watergong
waterwee watergong
groen is de gong van de zee

De regels uit „En rade, vocalise voor Cavalcanti", dat verscheen in de „Tuin van Eros", mogen zichzelf illustreren. Nog bekender is de cantilene Vera Janacopoulos „Ambrosia wat vloeit mij aan". .... Een vers dat destijds in „Forum" een hele pennestrijd ontketende; hetgeen overigens niet tot de bedoelingen behoorde, die Jan Engelman met zijn „klankverzen" had.

Het is in dit verband van betekenis te citeren wat Engesman zelf van zijn [illegible] zegt: „Tenslotte schrijf je om [illegible] mee te delen. Ook al is de „mededeling" zo diep verscholen als een [illegible] in de vrucht. Gedichten schrijven, die niets uitdrukken, heb ik nooit gedaan. In mijn latere gedichten heb ik wel weer de volzin willen erkennen, al is er natuurlijk geen sprake van een [illegible]ionele mededeling" Ook wat zijn nieuwe bundel, „Het Bosschage", die binnen afzienbare tijd zal verschijnen, betreft, heeft hij geen reden gezien daarvan af te wijken.

Men heeft Jan Engelman een „poète pur" genoemd Dat is hij, dunkt ons. En dat is hij ook in zijn kunstbeschouwingen en zijn reisbeschrijvingen. Alles wat hij onderneemt is in feite doortrokken van poëzie. Lees zijn „Tweemaal Apollo", een bundel opstellen over een reis naar Griekenland, die overigens ook overtuigt door de kennis van zaken, waarmee hij is geschreven. En dat valt dan niet te verbazen. „Op die reis naar Griekenland heb ik mij een jaar voorbereid", zegt hij, „ik wilde weten wat ik ging zien en wat „de grote kerels" erover hadden geschreven".

Jan Engelman als tot het klassieke geneigde is een hoofdstuk op zich. Zijn belangstelling voor de antieken — zijn daadwerkelijke belangstelling althans — dateert uit de oorlog en zij werd in hem gewekt door Martinus Nijhoff, die, wat dit betreft, al een zeker „verleden" achter de rug had. Engelman moest nog de Griekse letters leren „sans larmes": Wat niet wegneemt, dat hij enige tijd later een door de deskundigen geprezen vertaling afleverde van Oidipoes. Nijhoff had immers tegen hem gezegd: „Ik heb Euripides vertaald, nou moet jij Sophocles eens vertalen". Er had daarbij iets in zijn stem geklonken van: dat krijg je tóch nooit klaar.

Sinds zijn vertaling heeft Engelman veel omgang met bewonderaars van de Antieken. Zijn belangstelling voor de klassieken is bijna een wetenschappelijke geworden: het zoeken naar de juiste teksten, het helderste exposé. Maar het vinden van het juiste woord bij een vertaling, dat blijft dichterswerk, zegt Engelman.

Hij heeft, in regeringsopdracht, het libretto geschreven voor een door Hendrik Andriessen gecomponeerde „Tragische Opera in zes taferelen en een metamorphose"; men kent haar als „Philomela". In deze, weinig bekende, tekst leert men dan wellicht de „klassicistische" Engelman kennen, zoals hij zich in zijn dichtwerk openbaarde.

Men zie het volgende fragment:

Eerste Koorstem
(Melodrama)

Keer in! Nu is de reiniging volbracht.
Drie schimmen dolen door een leegen nacht.
Vlak langs den tienaen arm, verdoemd en vaal
En van Okeanos het voorportaal.
Duurt het een eeuwigheid, een oogenblik,
Dit veege zweven na den laatsten snik
En voor Aidoneus zijn gebied ontvouwt?
Geen levend oog heeft het geheim doorschouwd,
Men' zegt: nu neemt de Algeest overhand;
Het leven was een waan; dat nieuwe land
Verklaard wat menschen mensch'lijk heeft gekweld
Uit angst en voorgeboorte opgeweld
En and'ren: dood is 't einde voor altijd,
Het eenig leed, een koude eeuwigheid:
Geniet voordat gij naar den Veerman daalt.
Omdat zich niets en niets en niets nerhaalt.
Weer and'ren: Griek en Jood zijn tusschenspel.
Geen leege hemel is, geen leege hel;
De Logos, tronend in het paradijs,
Verlaat zijn cherubs en wordt ons tot spijs.
Drie schimmen, door den blauwen nacht omhuld.
Het onafwend'bre noodlot werd vervuld...
Maar zie, maar zie!...., reeds aan den dood gewijd,
Schenkt godd'lijk spelen hun barmhartigheid.
Twee zusters drijven plots'ling van den grond
Op vleugels voort en zoo gewend terstond
Alsof zij vogelen geboren zijn
En Tereus klapwiekt in den eersten schijn
Van naad'rend morgenlicht, dat onverstoord
En simpel na den woesten bloednacht gloord.
Herschapen zijn die monsters zoo ontward:
Drie vogels, voorbeschikt, en ieder in zijn aard,
Zij zweven boven duisternis en dood
En zingen in den praal van 't morgenrood.

Van Jan Engelman wordt wel eens gezegd, soms door lieden, die er kennelijk minder vriendelijke bedoelingen mee hebben, dat hij een „esteet" is. Wij hebben nooit helemaal begrepen, hoe zij dat woord uitgelegd wilde hebben. Maar wij geloven, dat Engelman inderdaad een esteet is in die zin, dat hij ons heeft geleerd, dat de schoonheid in de kunst even onvermijdelijk is als die van een bloeiende rozenstruik in de lente.

* ★ *

— IJveraar voor Benelux —

(Van een medewerker in Nederland)

In de Tiendaagse Veldtocht van 1831 vocht een vrijwilligerscorps mee, dat was opgericht door E. W. van Dam van Isselt. Zoals men weet zijn er in deze veldtocht nu niet zulke geweldige veldslagen geleverd, maar het was tenslotte toch een krijgsonderneming tegen de Belgen en het is wel opmerkelijk, dat een verre kleinzoon van de man, die in 1831 bij Hasselt en Leuven streed, thans een Belgische onderscheiding heeft gekregen: zeer onlangs werd de heer E. W. P. van Dam van Isselt benoemd tot officier in de orde van Leopold II. De tijden zijn veranderd, de Van Dam van Isselt van vandaag verwerft een Belgisch blijk van waardering vanwege zijn grote verdiensten voor de samenwerking tussen de Beneluxlanden.

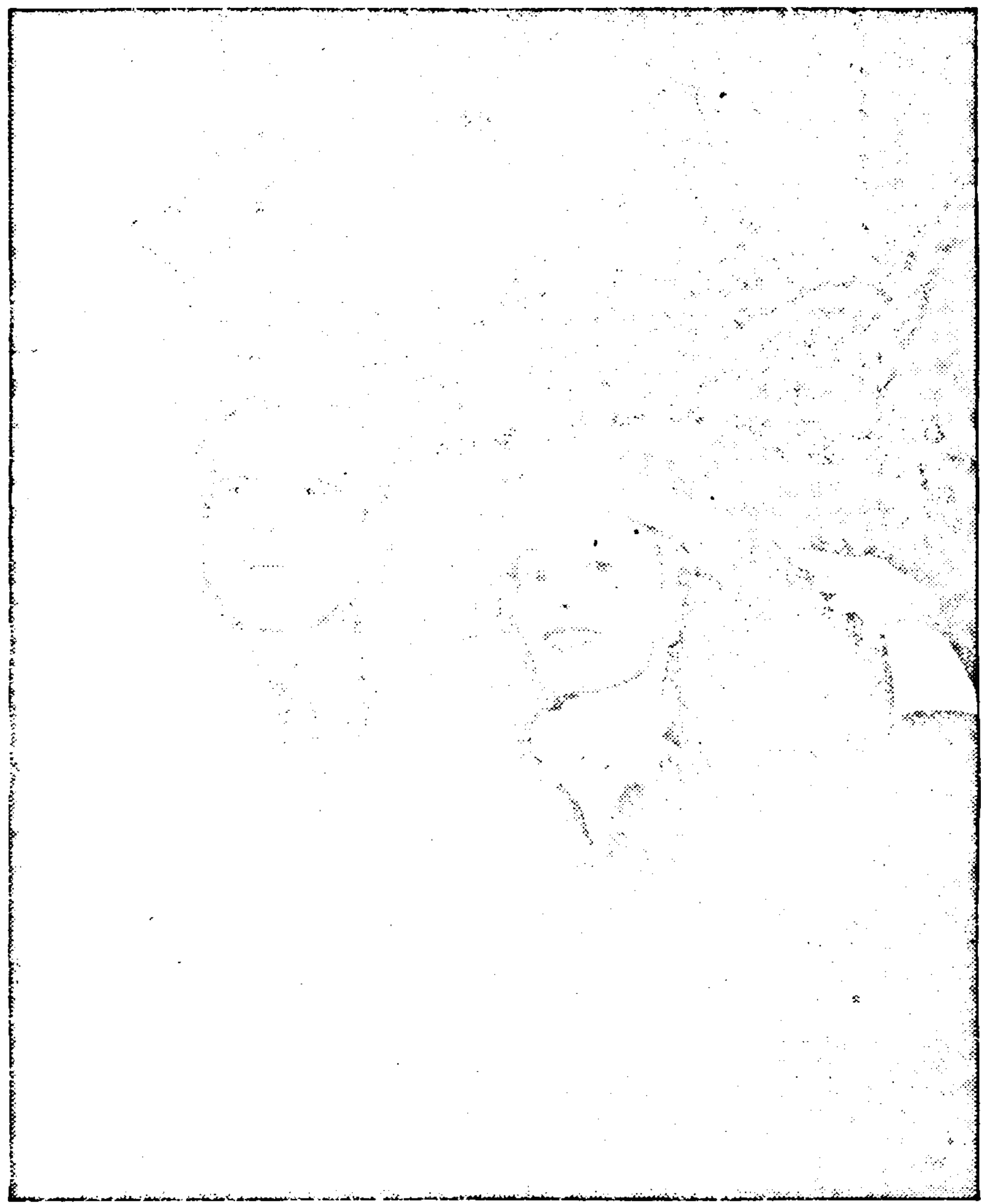
E. W. P. van Dam van Isselt

De heer Van Dam van Isselt heeft zich reeds voor de jongste oorlog als secretaris van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse vereniging beijverd voor nauwere relaties tussen de drie landen. Na de bevrijding is het contact tussen België, Nederland en Luxemburg aanzienlijk geïntensiveerd. De heer Van Dam van Isselt heeft daar wederom zijn bijdrage in geleverd als secretaris van het Comité Benelux. Intensivering wil niet zeggen, dat men elkaar nu direct om de hals is gevallen. Het nauwere contact bracht ook moeilijkheden mee. De heer Van Dam wijst op de actie, die bij onze zuiderburen gevoerd werd onder de leuze „Belges, défendez votre bière" op de affaire van de „Sivelux", op de welbekende strubbelingen in de agrarische sector, op de moeilijkheden, waarmee ons wegvervoer door België naar Frankrijk nog altijd kampt en zo zijn er nog wel meer problemen uit het verleden, in het heden en voor de toekomst te noemen Maar dit doet deze Beneluxbevorderaar het grote goed van de samenwerking tussen de drie landen niet uit het oog verliezen.

De betekenis van het Comité Benelux is vooral hierin gelegen, dat hierin particulieren samenwerken om de verhouding tussen de Beneluxlanden te verbeteren. Als het Beneluxverdrag dit jaar tot stand komt dient men toch te bedenken, dat we hier met een raamverdrag te maken hebben: dit kader zal dan moeten worden opgevuld door praktische samenwerking van het culturele leven, het zakenleven enz.

De heer Van Dam is een rusteloos ijveraar voor deze samenwerking. Kortgeleden op vakantie in België ontmoette hij iemand uit de wereld van de textiel, die zich beklaagde over de Nederlandse textiel-uitvoer naar België; hij heeft deze Belg de cijfers thuis gestuurd over de Belgische export naar Nederland. Sedert januari van dit jaar is de heer Van Dam werkzaam als directie-secretaris bij de N.V. Nijgh en Van Ditmar. Als bestuurslid van het Comité Benelux vergeet hij echter zijn oude liefde niet. Een week voor zijn benoeming tot officier in de orde van Leopold II ontving hij het Gouden Erekruis van het Belgische Rode Kruis. Dat was voor zijn medewerking aan de hulpverlening bij de ramp van Marcinelle. De tijd van de „Jagers van Van Dam", die vochten tegen de Belgische Maas- en Scheldelegers, ligt ver achter ons.

„Meest waardevolle lid" van Eisenhowers team

Toen de heer en mevrouw Nixon in maart een bezoek aan Rome brachten, wierpen zij muntstukken in de fontein van Trevis. Ieder, die dit doet, zal, volgens de legende, nog eens naar de Eeuwige Stad terugkeren. Op Nixons talrijke reizen naar het buitenland, als persoonlijk vertegenwoordiger van Eisenhower, wordt hij meestal door zijn echtgenote vergezeld.

„Laten we een partij maken, die bij onze president past"

(Van een bijzondere medewerker)

John Adams, Amerika's eerste vice-president, had geen hoge dunk van de taak die hem was toebedacht. Hij noemde zijn functie immers: „het meest onbeduidende ambt dat de mens in zijn vindingrijkheid ooit had uitgedacht, of in zijn fantasie had gedroomd". En inderdaad heeft het vice-presidentschap nimmer veel te betekenen gehad, tot president Eisenhower het ambt nieuwe inhoud gaf. Als vice-president van de Verenigde Staten is Richard Nixon ongetwijfeld meer op de voorgrond kunnen treden dan welke van zijn vijf en dertig voorgangers dan ook.

Eisenhower heeft zijn vice-president van het begin af aan volledig in vertrouwen genomen en hem een soort opleiding gegeven voor het presidentschap. In 1955 meende Eisenhower dan ook te kunnen zeggen dat er nooit een vice-president was geweest, die zoveel ervaring opgedaan had in de kunst van het regeren. Hij beschouwde Nixon als: „het meest waardevolle lid van zijn team".

*Eisenhowers bewondering voor Nixon wordt volledig gedeeld door James Keogh, een vroegere redacteur van „Time", die kortgeleden uiting heeft gegeven aan zijn enthousiasme in een opgewonden biografie *). Nixon wordt in dit boek geschilderd als een volmaakt mens. Nergens uit de schrijver ook maar één woord van kritiek. Het is dan ook de vraag of hij zijn idool wel een goede dienst heeft bewezen met dit stuk propaganda.*

Nixon heeft een ware bliksem-carrière gemaakt. In 1952 was hij op één na de jongste vice-president in de geschiedenis van Amerika. En toen hij door Eisenhower voor het eerst als diens „running mate" werd gekozen, was hij pas zes jaar in de politiek. Nixon heeft het in zijn jeugd heel moeilijk gehad, en men kan slechts respect hebben voor de energie waarmee de talentvolle jongeman de grote moeilijkheden wist te overwinnen waarmee hij in het begin van zijn loopbaan had te kampen.

Nationale bekendheid kreeg Nixon voor het eerst als lid van de Commissie voor On-Amerikaanse Activiteiten van het Huis van Afgevaardigden. Het was in deze functie dat hij de stoot gaf tot het geruchtmakende proces tegen de hoge ambtenaar van het State Department Alger Hiss. Vanaf dat moment ook haalde Nixon zich de vijandschap op de hals van de Democratische kopstukken Truman, Acheson en Stevenson, een animositeit die in de volgende jaren nog in heftigheid zou toenemen.

Nixon heeft zijn afkeer van de Democratische partij nooit onder stoelen of banken gestoken. In 1954 verklaarde hij: „De dode hand van het socialisme, die onder Democratische regeringen de normale economische groei van de natie gedurende twintig jaar heeft tegengehouden, is nu opgetild."

Nixon, die het vooral op „Adlai, de verzoener" gemunt heeft, spreekt in een van zijn redevoeringen van Stevensons „muis-achtige afhankelijkheid van Truman", een karakteristiek waarvan de onjuistheid bij de jongste verkiezingscampagne nog gebleken is. Dat daarentegen Nixon zelf Eisenhower blindelings in alle details van diens beleid volgt, blijkt nog eens uit het boek van Keogh. Bedenkelijk is daarbij dat hij zijn partij in een richting tracht te stuwen, die gevaarlijke consequenties kan hebben, aangezien Eisenhower nu eenmaal niet onsterfelijk is. In juni 1955 constateerde hij terecht dat niet zozeer de Republikeinse partij als wel de Republikeinse president de gunst van het volk geniet. En hij komt dan tot de merkwaardige conclusie: „Let's build a party to match our President." Laten we een partij maken die bij onze president past!

Een kwalijke inconsequentie in Nixons politieke denken wordt ons in Keoghs boek ongewild onder ogen gebracht. In 1951 verklaarde Nixon — die in het conflict tussen Truman en MacArthur de zijde van de laatste gekozen had — dat een politieke regeling met de Chinese communisten inzake Korea niet mogelijk was. Dit zou, volgens hem, „regelrechte verzoening" zijn en het zou tot een derde wereldoorlog leiden. Maar toen de Koreaanse oorlog tenslotte door een overeenkomst eindigde, prees hij de wapenstilstand als een van Eisenhowers voornaamste prestaties!

Keogh heeft zich nog al gemakkelijk af gemaakt van zijn biografie. Een heel groot deel van zijn boek bestaat uit bladzijden-lange citaten, ontleend aan Nixons redevoeringen. Het is door die citaten dat de critische lezer zich gaat afvragen of Nixons grootheid door zijn biograaf niet wat overschat wordt.

*) „This is Nixon" bij James Keogh. Published by G. P. Putnam's Sons New York $ 2.75.

België wil in de Congo een enorm waterkrachtproject uitvoeren

Kosten geschat op ruim twaalf miljard gulden

(Bijzondere correspondentie uit België)

Onder voorzitterschap van de Koning, die een belangrijke verklaring aflegde, heeft de Belgische ministerraad op 13 november j.l. een historische zitting gehouden met betrekking tot de verdere ontwikkeling van de overzeese gebiedsdelen. In principe werd de beslissing getroffen de watervallen van de Congostroom in de streek van Inga aan te wenden voor het tot stand brengen van een enorme elektrische krachtbron. Besloten werd een Nationaal Studie-instituut voor de ontwikkeling van Beneden-Congo op te richten, dat met de voorbereidende onderzoekingen belast zal worden en waarvan de stichtingsacte in het Belgische Staatsblad zal verschijnen. Een internationaal comité van deskundigen heeft bevestigd dat Inga een potentieel krachtreservoir is, dat zijns gelijke niet heeft in de wereld.

Ook buitenlands kapitaal nodig

Wat er ook van zij, het volume van de 200 meter hoge watervallen bereikt het viervoudige van de beroemde Niagara Falls en bedraagt bij Inga 30.000 kubieke meter per seconde.

De technische uitrusting van het Inga-project stelt zware eisen. De talrijke technici en de geschoolde arbeiders moeten ter plaatse worden gebracht en al het materiaal, van de machtigste wisselstroommachine tot de eenvoudigste werktuigmachine, dient ingevoerd te worden. Daartegenover zijn er ook gunstige factoren: zo is men te Inga slechts een dertigtal kilometer van de zee verwijderd en is de watertoevoer er regelmatig. Uit het feit echter dat de pas bij Inga smal is, volgt dat de stroom er diep moet zijn en naar de diepte wordt thans gepeild met behulp van ultra-gevoelige meetinstrumenten die in de lucht worden voortbewogen door een helicopter.

Ook wat betreft de kosten, zijn de cijfers duizelingwekkend. Wanneer het werk voltooid zal zijn, in 1975 of wellicht later, dan zullen er meer dan 160 miljard francs (ca. 12 miljard gulden) aan besteed zijn.

Het volledig programma voorziet in een installatie met een produktiecapaciteit van 2[illegible] miljoen kilowatt, dat is acht maal de electrische energie waarover België thans beschikt. Het eerste stadium behelst electrische centrales met een capaciteit van 1.570.000 kilowatt. Voor deze eerste faze mogen de kosten geraamd worden op 13 miljard francs of ongeveer 1 [illegible] ard gulden. Verdeeld over een periode van vijf jaar is dit een jaarlijkse uitgave van ca. 2,5 miljard francs. Daarenboven moet tijdens deze aanvangsperiode voorzien worden in de fabrieken die de elektrische stroom zullen gebruiken. Dit zal de taak zijn van de particuliere sector, terwijl de uitrusting van het Inga-project zelf naar alle waarschijnlijkheid zal worden toevertrouwd aan een overheidsinstelling of aan een gemengde vennootschap met ruime deelneming van particulier kapitaal.

Wat de kostprijs van de geproduceerde stroom betreft, schommelen de ramingen van 8 tot 15 centiem per kilowattuur, geleverd aan de industrie. Deze prijs is ongetwijfeld zeer laag, zo niet de voordeligste ter wereld.

De produktie van het industriekomplex van Inga moet de basis vormen voor een aanzienlijke industriële uitbouw in België.

Anderzijds zal de nieuwe industrie-zone in Beneden-Congo berusten op „electro-proces" materials, vooral aluminium en lichte legeringen waarvan de fabricatie in het moederland te duur zou kosten. Vooral 's nachts zal overtollige stroom aangewend kunnen worden voor het pompen van water, waardoor ook een permanente bevloeiing van het gebied gewaarborgd zal kunnen worden. Daardoor zullen de landbouwmogelijkheden van de streek totaal veranderen.

De ontsluiting van de hydro-electrische rijkdommen van de Congo-stroom, zo verklaarde Koning Boudewijn, zal de vestiging van de grote verwerkende industrie in Centraal Afrika inluiden, zoals vroeger de bouw van de spoorweg van beneden-Congo de exploitatie van de rijkdommen van de mijn- en landbouw heeft mogelijk gemaakt.

Natuurlijk moet alles op langere termijn bezien worden, al was het maar omdat het in de huidige omstandigheden op de kapitaalsmarkt uitgesloten is, niet enkel in België, maar over de gehele wereld, de nodige kapitalen te verzamelen. Zelfs al waren deze kapitalen te verkrijgen, tegen de huidige rentevoet van 6 pct zou men er toch van af moeten zien, des te meer daar het Tienjarenplan voor de Congo nog verder gefinancierd moet worden en na 1958 nog jaarlijks 5 miljard francs nodig zal zijn.

Maar ook onder normale omstandigheden op de kapitaalmarkt zal België niet alleen zulk een zware last kunnen torsen. Beroep zal moeten worden gedaan op buitenlands kapitaal en hierbij wordt dan in eerste instantie gedacht aan Amerikaanse gelden. Maar wij menen toch dat, rekening houdend met de reeds tot stand gekomen toenadering tussen de kapitaalmarkt van de Beneluxlanden, Nederlands kapitaal een vooraanstaande rol zou kunnen spelen bij de verwezenlijking van het werkelijk grootse Inga-project.

Alhoewel de Staat nog niet ver gevorderd is in het opstellen van zijn plannen, dient hieraan toegevoegd dat verschillende particuliere groepen ook reeds studies hebben gemaakt.

Het voordeel van het ontworpen programma, dat elementen bevat welke geput worden uit de verslagen van drie studiebureaus, een Zweeds en twee Belgische, ligt hierin dat het verwezenlijkt kan worden in verschillende stadia en dat de snelheid van uitvoering zal afhangen van het verloop van de gebeurtenissen, o.a. van de vraag naar electrische stroom door de industrie.

1 Juni algemene verkiezingen in België

Brussel. — Op 20 april a.s. zullen beide kamers van het Belgische parlement ontbonden worden en op 1 juni zullen nieuwe algemene verkiezingen worden gehouden, aldus heeft de Belgische minister van economische zaken, Jean Rey, meegedeeld.

Eisenhower ondergaat binnenkort opnieuw een medisch onderzoek

Washington. — President Eisenhower zal binnenkort opnieuw een grondig medisch onderzoek ondergaan om te zien of hij al geheel van de lichte beroerte, die hem in november trof, is hersteld. Dit is meegedeeld door een woordvoerder van het Witte Huis.

Woensdag zal de president voor het ergst sinds zijn ziekte weer een persconferentie houden.

Op de Algemene Begraafplaats te Huisduinen, Den Helder, vond de ter aarde bestelling plaats van de 83-jarige Jacob Been, oud redder van de N.Z.H.R.M. Jacob Been was het laatste bemanningslid van de groep van „Dorus Rijkers". Hij redde 220 mensenlevens van de gevaren van de zee. Foto: plechtig werd het stoffelijk overschot uitgeleide gedaan door oud-redders.

V.S. mogen troepen uit W.-Duitsland niet terugtrekken

Cambridge (Massachusetts, V.S.). — Dr James B. Conant, voormalig Amerikaans ambassadeur te Bonn, heeft zich in een lezing te Cambridge, in de Amerikaanse staat Massachusetts, TEGEN het denkbeeld uitgesproken om een neutraal herenigd Duitsland tot stand te brengen.

Degenen, die er voor pleiten dit in een overeenkomst met de Sovjet-Unie vast te leggen, schijnen bereid te zijn een groot risico te nemen. Het westen moet onder alle omstandigheden steun verlenen aan de Westduitse weigering tot erkenning van het Oostduitse communistische bewind.

De Sovjet-voorstellen tot een zg. hereniging van Duitsland hebben in werkelijkheid ten doel erkenning te verkrijgen van de regering der zg. „Duitse democratische republiek. Dit nu zou het tegengestelde van een Duitse hereniging zijn", aldus Conant.

Conant werd de vraag gesteld wat voor kwaad het zou kunnen, indien de Verenigde Staten hun troepen uit West-Duitsland en de Sovjet-Unie haar strijdkrachten uit Oost-Duitsland en Polen zou terugtrekken.

Hij antwoordde: „Een dergelijk Amerikaans voorstel zou in West-Duitsland de vrees doen herleven, die van tijd tot tijd de goede Amerikaans-Westduitse betrekkingen dreigt te vergiftigen.

Een groot gedeelte van het Duitse volk, ongeacht zijn politieke instelling, maakt er zich ongerust over dat de Amerikaanse strijdkrachten in West-Duitsland zullen worden teruggetrokken op het tijdstip — of zelfs eerder —, waarop het Westduitse leger zijn maximale sterkte (twaalf divisies) zal hebben bereikt.

De Westduitsers, die geen acht hebben geslagen op de jegens hen door de Sovjet-Unie, i.v.m. het vormen van Westduitse strijkrachten, geuite bedreigingen, zouden dan vrijwel alleen komen te staan en in geval van een eventuele Sovjet-aanval zou West-Duitsland voor een ramp kunnen komen te staan, voordat de Amerikaanse regering zou hebben kunnen ingrijpen.

Amsterdamse concert-gebouworkest neemt deel Salzburger Festspiele

Salzburg. — Het concertgebouworkest te Amsterdam, dat als tweede concertorkest is geëngageerd voor de Salzburger festspiele 1958, naast het Wiener Philharmohniker, zal van 12 augustus a.s. in Salzburg vijf concerten geven.

Maria Callas naar de V.S.

Rome. — Maria Meneghini Callas, de zangeres van Griekse afkomst om wier persoon grote deining ontstond toen een officiële operavoorstelling te Rome moest worden afgebroken omdat zij verklaarde wegens heesheid niet verder te kunnen zingen, is uit Rome met haar echtgenoot naar Milaan vertrokken. Zij sprak er haar teleurstelling over uit dat zij van verder optreden in de Romeinse opera had moeten afzien. Zij sprak berichten tegen dat zij voor rekening van een Amerikaanse krant haar memoires zou gaan schrijven.

Maria Callas blijft enkele dagen in Milaan. Daarna gaat zij naar Chicago.

1957 was voor Nederland jaar van arbeidsvrede

's-Gravenhage. — Blijkens een publikatie van het Nederlandse ministerie van economische zaken is het jaar 1957 een jaar geweest van ongekende arbeidsvrede. Het aantal arbeidsgeschillen, dat tot werkstaking leidde bedroeg 37, dit is drie minder dan het tot dusver geregistreerde laagste aantal, dat in 1952 voorkwam. Het totaal aantal verloren arbeidsdagen bedroeg in 1957 7200; dat is minder dan een vierde van het laagste aantal, dat na de oorlog is voorgekomen, namelijk 30.000 in 1953.

In 1956 bedroeg het aantal verloren arbeidsdagen 213.000.

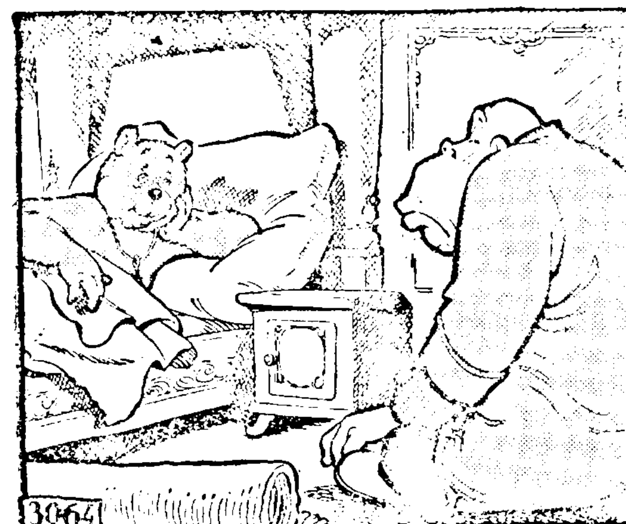
Egypte wil verhouding met V.S. verbeteren

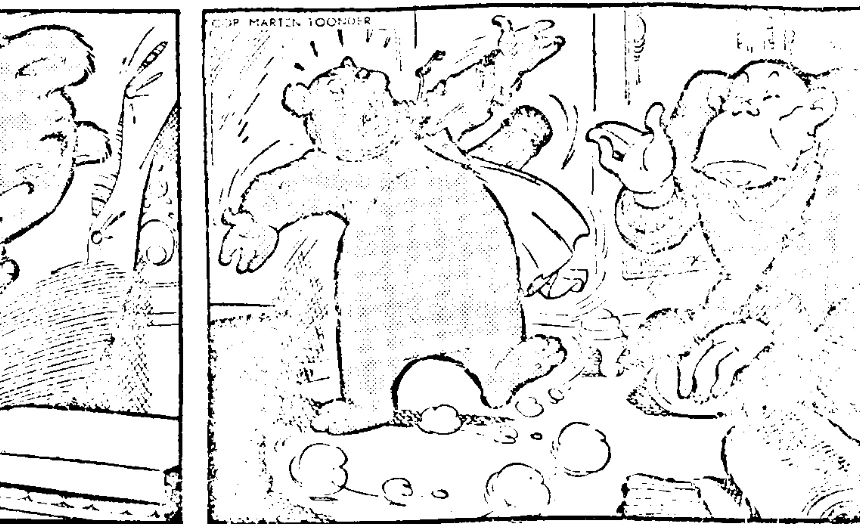
Cairo. — Egypte is een klein land dat zich niet tegenover de Verenigde Staten wil stellen. Wij zijn bereid onze verhouding met Amerika te verbeteren, maar we laten het initiatief aan Dulles, zo heeft president Nasser aan Egypte in een vraaggesprek met een Japans diplomaat en vroeger hoofdredacteur van het blad „Mainisi" verklaard. Hij voegde eraan toe dat de Verenigd Staten altijd gepoogd hadden door middel van militaire of economische hulpverlening macht over Egypte te krijgen.

Indien zij hun houding niet wijzigden, zag hij weinig licht in een verbetering van de betrekkingen. Egypte had zich tot de Sowjet-Unie gewend omdat dit land onvoorwaardelijke hulp had aangeboden.

Nasser liet zich ook in ontevreden bewoordingen uit over de Engels-Egyptische besprekingen in Rome.

Heer Bommel en de Achtgever

3064. De volgende morgen was de zon reeds geruime tijd boven de horizon toen heer Bommel ontwaakte. Hij sloeg de ogen op en liet zijn lodderige blik op de onbewegelijk gestalte van I Oen rusten. Toen zuchtte hij tevreden.

„Dat was een verkwikkende nachtrust", mompelde hij. „Het is voor een heer veel waard om te weten, dat hem niets gebeuren kan wanneer hij sluimert. Vooral wanneer hij de bewaker van grote schatten is. Want dan zijn de zorgen zwaar! Je hebt goed opgepast, I Oen!"

„Tot Uw orders", prevelde de dienaar.

„Als jij er niet gewest was zou ik de hele nacht geen oog hebben dichtgedaan", hernam heer Ollie. „Uren lang zou ik hebben rondgetob, vol zorgen voor inbrekers......"

Zo sprekende zocht zijn oog als vanzelf het nachtkastje waarop hij zijn schatkist had neergezet — en nu slaakte hij een akelige kreet.

„Weg!" riep hij. „De doos is weg! Waar is hij?"

Oen haalde de schouder op, zodat heer Bommel buiten zichzelf geraakte. Tierend liet hij zich uit zijn bed glijden en schoot in zijn jas.

„Praat dan toch!" schreeuwde hij. „Wáár is dat kistje? Wie heeft het weggehaald? Zeg wat, zit daar niet zo!"

„Dieven meegenomen", zei de ander kort.

„Dieven!" krijste heer Ollie. „En dat zeg je maar zo alsof het gewoon is. Waarom heb je niets gedaan? Waarom heb je de schatten niet bewaakt?"

„Orders", legde I Oen uit. „Orders zijn: Nachtrust niet storen. Orders zijn orders".

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door *L. J. SCHMIDT*

75

„Ja, ze heeft zelfmoord gepleegd," grijnsde Derby. „Ze koos de wijste partij, anders had ik haar naar de andere wereld moeten helpen, 't was beter zo. Ze wist dat ik haar verraad had ontdekt, kwaad had ze nog niet gesticht. Ik had haar vanaf haar kamer kunnen laten verdwijnen maar haalde de stunt uit, haar naar de duinen te laten brengen. Zelfmoord stond vast."

„En die Van Vleuten?" vroeg Kielstra.

„Die vent had er de lucht van gekregen en probeerde me geld af te persen."

Kielstra verwonderde er zich over, dat Derby zo kalm bleef en onomwonden over alles sprak. Hij zou dat zeker niet doen, wanneer hij niet van plan was er een einde aan te maken. Hij voelde het als een spel van kat en muis.

„Je kunt me nog meer vragen stellen, maar daar antwoord ik niet meer op. Het heeft geen zin of je alles weet of niet. Maar wel wil ik je nog vertellen, dat ik alles klaar heb voor mijn vertrek. Jullie hebben mijn vrouw gevangen genomen, maar dat zal je berouwen, dat zweer ik je."

Hij werd woedend, liep heen en weer, aan een hevige opwinding ten prooi, een opwinding, die zichtbaar toenam. Plotseling boog hij zich over de weerloze Kielstra en siste:

„Zou je willen geloven, dat ik me moet inhouden om niet met deze beide handen je keel dicht te knijpen, totdat langzaam maar zeker, alle leven uit je is geweken."

Hij keek Kielstra met van haat en woede rood glanzende ogen aan en deze kon zich niet herinneren iemand in zijn leven te hebben ontmoet die zó duivelachtig was als deze schurk.

Plotseling zakte zijn woede. Hij liep naar de radio, keek op zijn horloge en zette het toestel aan.

„Wat moet dat betekenen?" dacht Kielstra.

Na enige tijd drong muziek de sombere ruimte binnen, de buitenwereld...... Plotseling beving hem een gevoel van oneindig verlangen naar het leven. Hij had het wel kunnen uitschreeuwen...... de hatelijke rug van Derby, zijn kale kruin, ah...... hij zou hem kunnen vermorzelen......

Na deze opwindende gedachten kwam een gevoel van gelatenheid in hem op, een gevoel van berusting in zijn lot, dat onafwendbaar was, maar dat hij zou aanvaarden als waarachtig inspecteur, eervol tot zijn dood.

De rest van de muziek was langs hem heengegaan, hij hoorde de inleiding tot de klokslag en telde elf slagen. Uit de radio kwam de stem van de omroeper.

„Hier zijn de nieuwsberichten voor de Nederlandse Radio Unie verzorgd door het Algemeen Nederlands Persbureau A.N.P.

De Engelse regering heeft in het Lagerhuis een uiteenzetting gegeven van de algemeen economische toestand van het land...... In Amerika zijn zestig personen het slachtoffer geworden van de hitte...... De besprekingen......"

Stilte, doodse stilte...... Derby had de radio afgezet en keerde zich naar Kielstra...... keek hem aan met een haat, die niet menselijk meer was.

„Dat dacht ik wel, dat ze aan mijn eis niet zouden voldoen, die kaffers...... maar nu neem ik zelf mijn rechten, zal ik zelf het vonnis vellen...... zoals in Afrika......" Hij richtte zich op. Het hoofd achterover stond hij voor de radio als iemand, die in vervoering tot een volksmenigte spreekt. Hij ging verder.

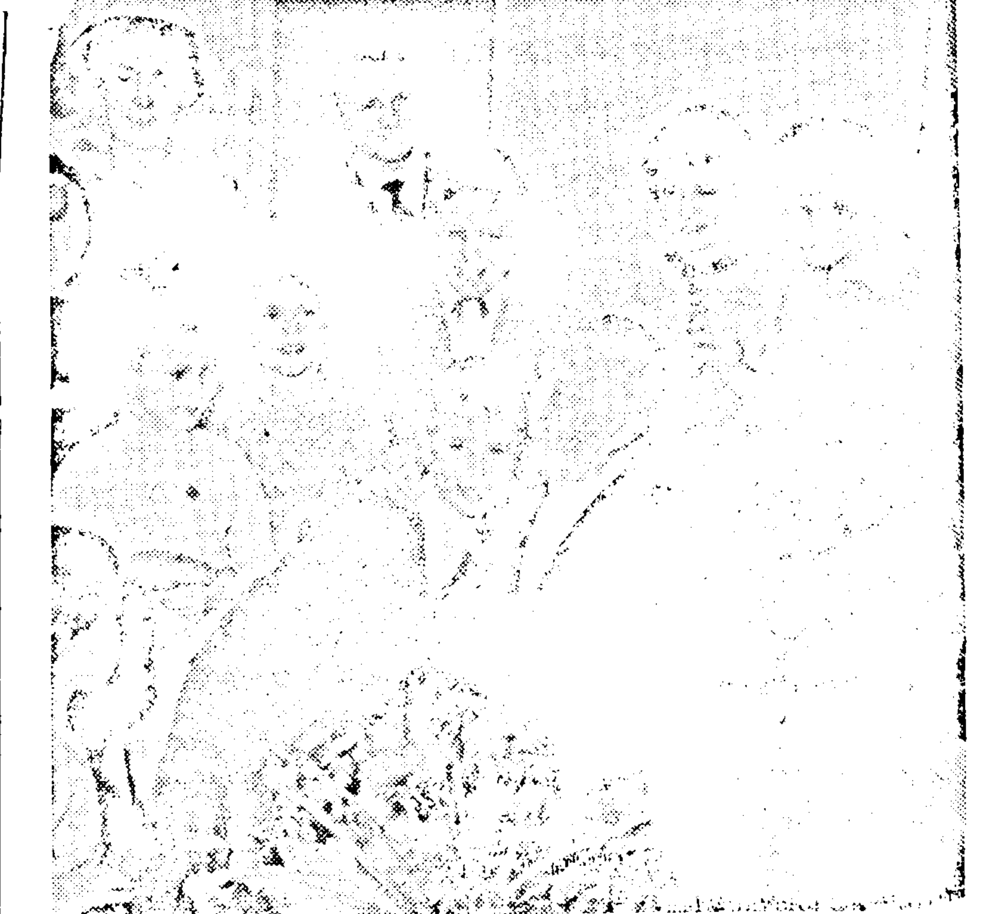
„Afrika...... ha...... dáár was ik in de volle zin des woords oppermachtig over een gebied minstens zo groot als dat hele land van jullie. Daar was ik het hoofd van een godsdienstige sekte, waarvan ik zelf de oprichter en tevens de hogepriester was.... Wat konden die zwarte kerels tegen mijn macht beginnen...... ha...... die zwarte honden brachten me voordeel...... wat zeg ik...... rijkdom, maar dat was nodig, want al die jaren leidde ik een leven als de dieren in het veld....

Johannes heb ik meegenomen naar hier, omdat hij zich, na mijn vertrek naar Europa, onmogelijk had kunnen handhaven. Hij was mijn fetisj man, mijn medicijnman, de uitvoerder van mijn wil tot het brengen van mensenoffers aan de god van het woud toe, in wiens naam ik regeerde en aan wie ik offers bracht om zijn toorn te stillen of omdat ikzelf straffen wenste op te leggen. Maar waar het om ging, daar hadden die uilskuikens geen begrip van."

Hij ging naar het buffet, bereidde zich een straffe whisky, dronk het glas half leeg en keek Kielstra woedend aan.

„Jij ellendige politiehond...... jij hebt het gewaagd mijn plannen te dwarsbomen...... je hebt het aangedurfd mijn vrouw op te sluiten...... mijn vrouw...... maar ik zal ze allemaal een voorbeeld stellen zoals daar in dat Afrika...... Ah...... denk je in...... een nacht...... stikdonker...... je kunt geen hand voor ogen zien...... een open plek in het woud, in een ondoordringbaar woud...... een kampvuur verspreidt licht, dat schaduwen doet dansen op de hutten, die er vlak omheen zijn opgetrokken...... de open ruimte in het midden is leeg...... er staat slechts een enkele paal...... één enkele paal...... en daaromheen een grote kring negers...... en nog eens negers...... brandende fakkels, die hun zwarte rook naar boven zenden, waar hij opgaat in de duisternis...... zwarte glimmende negerlijven...... witte tanden...... fel gekleurde dekens, waarop ze zitten...... de tam-tam, geslagen door vereelte negerhanden, begint zijn monotoon geroffel, afgebroken door felle slagen......

(Wordt vervolgd.)

Omringd door zijn familieleden vierde de Westduitse Bondskanselier dr Konrad Adenauer zijn 82e verjaardag. Op de receptie, die plaats vond in Paleis Schaumberg te Bonn, werd de kanselier door buitenlandse diplomaten, leden van de Duitse Bondsdag en het leger hartelijk gefeliciteerd.

Zelfs na aangekondigde demobilisatie

RUSLAND bezit strijdkrachten ter sterkte van ruim 3½ miljoen man

Parijs. — Westelijke militaire deskundigen schatten de sterkte van de Russische strijdkrachten na uitvoering van de aangekondigde demobilisatie van 300.000 man op 3.650.000 man, waaraan men een 400.000 leden van de Veiligheidstroepen moet toevoegen.

In december jl. schatte men, dat het leger 2.500.000 man sterk was, de luchttroepen 650.000 man, en de marine 800.000 man.

Het leger zou 175 divisies tellen, waarvan 110 infanterie- en 65 pantserdivisies. 133 Divisies zouden westelijk van de Oeral gestationeerd zijn, waarvan een zestigtal in de volksdemocratieën.

De luchtmacht beschikte over 30.000 gevechtsvliegtuigen en 20.000 transporttoestellen. De ramingen voor de vervaardiging van straalvliegtuigen lopen op tot 6000 toestellen per jaar.

De marine zou bestaan uit 30 kruisers, 120 onderzeebootjagers, 800 begeleidingsvaartuigen en een 500 onderzeeërs. De vloot beschikte over 4000 vliegtuigen.

Onder bevel van maarschalk Konjef stonden dan nog 80 divisies met ruim een miljoen man van de landen van het Pact van Warschau.

In Japan schat men de sterkte van het Chinese leger op drie miljoen man.

In noodgevallen zou de Sovjet-Unie binnen een maand 400 divisies op de been kunnen brengen.

Muitende Russische soldaten deserteerden naar het westen

Bonn. — Engeland heeft de Russische militaire autoriteiten in Oost-Duitsland laten weten, dat de sergeant van het Russische leger die kortgeleden gedeserteerd is naar West-Berlijn, in Engeland asil heeft verkregen.

Een woordvoerder van de Britse ambassade in Bonn deelde mede, dat de opperbevelhebber van het Britse leger in het Rijngebied zijn Russische collega van het geval op de hoogte heeft gesteld. Hij deed dit schriftelijk.

De waarnemend bevelhebber van de Russische troepen in Oost-Duitsland kolonel Kotsiuba zei, dat de Russische sergeant, Anatoli Ponomarenko op 29 december is gedeserteerd nadat hij tijdens een drinkpartij een medesoldaat beschoten en gevaarlijk gewond had.

„Wij hebben onmiddellijk de terugkeer van de soldaat geëist", zei Kotsiuba. Hij voegde hier aan toe, dat hij hoopte dat de Britse autoriteiten Ponomarenko zullen overleveren. In het verleden, zo zei hij, hebben de Russen meegewerkt aan de opsporing van Britse soldaten die op een dergelijke wijze het Rijnleger verlieten.

Anti-communistische bronnen in West-Berlijn verklaarden, dat er tegelijk met sgt. Ponomarenko vijf andere soldaten gevlucht zijn. Een van hen is waarschijnlijk beschoten en gevangen genomen, drie zouden ergens in Berlijn ondergedoken zijn. Van de andere weet men niets af.

Volgens de genoemde bronnen zouden de soldaten gedeserteerd zijn na muiterij te hebben veroorzaakt. Er zou in een van de Russische garnizoenen spanning zijn ontstaan, vanwege de activiteiten van enkele nieuwe politieke officieren.

Amerikaanse straaljager in Lybie neergestort

Wiesbaden, Duitsland. — Een piloot van de Amerikaanse luchtmacht vond de dood toen zijn toestel (een F-86D straaljager) nabij de luchtbasis Wheelus bij Tripoli in Lybië neerstortte.

De piloot was op de terugweg van een routinevlucht.

Vormen Duitse financiele deskundigen in Sovjet-Unie groter gevaar voor 't westen dan duitse raket-experts?

Washington. — De democratische senator James Eastland, voorzitter van de senaatscommissie voor de Amerikaanse binnenlandse veiligheid, heeft verklaard dat het wegvoeren, na afloop van de tweede wereldoorlog, van Duitse financiële deskundigen door de Russen, mogelijk een groter gevaar voor het Westen zal zijn dan de gedwongen tewerkstelling van Duitse raketexperts in de Sovjet-Unie.

Eastland verklaarde dat in een voor de ondercommissie afgelegde verklaring was medegedeeld, dat de Sovjet-strijdkrachten, die in 1945 Berlijn veroverden, de gehele staf en het archief van een Nazi-orgaan voor economische penetratie, dat onder de naam „Claudius" bekend stond, naar een villa in de omgeving van Moskou hebben overgebracht.

"Vermoedelijk hebben deze Duitse deskundigen hun economische ondergravingswerkzaamheden voor de Sovjet-Unie en haar satelieten voortgezet", aldus senator Eastland in een tegenover journalisten afgelegde verklaring.

Wereldhandel nam na wereldoorlog grote vlucht

New York. — Het volume van de wereldhandel was in 1956 bijna tweemaal zo groot als in 1938, waaruit blijkt, dat de herleving van de wereldhandel na de wereldoorlog een veel grotere vlucht heeft genomen dan na de eerste wereldoorlog, aldus de voornaamste conclusie uit het eerste deel van het jaarboek der Verenigde Naties, dat internationale handelsstatistieken bevat.

In dit jaarboek wordt voorts melding gemaakt van een aanzienlijke stijging van de waarde van de uitvoer van het dollargebied. Deze uitvoer vormde in 1956 31% van de totale uitvoer van alle landen tezamen, vergeleken met 22% in 1938. Het volume van de uitvoer van de Verenigde Staten was in 1956 bijna driemaal zo groot als in 1938. Hetzelfde geldt voor de uitvoer van het middenOosten. Het volume van de uitvoer van West-Europa en Latijns-Amerika was in 1956 meer dan 100% groter dan in 1938. Het invoervolume van de Verenigde Staten en van overzeese gebiedsdelen der westeuropese landen vertoonde eveneens een stijging van meer dan 100%. De invoer van Latijns Amerika nam met 200% toe.

Voor het eerste bevat het jaarboek gegevens, verschaft door landen met een planeconomie, o.a. door Bulgarije, Tsjecho-Slowakije, Oost-Duitsland, Hongarije en Polen.

Karatsji. — De Aga Khan zal 23 januari a.s. te Karatsji als hoofd van de Mohammedaanse sekte der Ismailieten worden geinstalleerd.

NEDERLANDS ECONOMIE IN 1957

(Van een medewerker in Nederland)

De Nederlandse economie heeft sedert 1952 een krachtige expansie te zien gegeven. Dit stemt tot voldoening, vooral met het oog op de door de bevolkingsaanwas bestaande noodzakelijkheid tot het scheppen van werkgelegenheid. In het beginstadium van dit expansieproces was de belangrijkste stimulans gelegen in het gunstige verloop van de Nederlandse uitvoer. De binnenlandse vraag nam weliswaar eveneens toe, doch niet in zodanige mate, dat de gunstige positie van de betalingsbalans er door in gevaar werd gebracht.

Geleidelijk aan trad echter een overspanning op de arbeidsmarkt in, die een opwaartse druk op het loon- en prijsniveau uitoefende. Door de geleide loonpolitiek en een op prijsstabilisatie gericht beleid werd deze druk tegengegaan tot handhaving van de gunstige concurrentiepositie op de buitenlandse afzetmarkt. Tegelijk heeft men evenwel — vooral toen de verkiezingen van 1956 in zicht kwamen — concessies gedaan aan de vakbonden, die voor de arbeiders een aandeel in de stijging van het nationaal inkomen opeisten. Zo kwam reeds in 1954 een algemene loonsverhoging van zes percent tot stand naast een aantal secundaire voordelen als uitbreiding en verhoging van de vakantietoeslagen e.d.

De binnenlandse vraag naar goederen nam als gevolg van een en ander hoe langer hoe meer toe en groeide uit tot een zelfstandige oorzaak van conjuncturele overspanning, waarbij geleidelijk aan de grenzen van de produktieverhoging in zicht kwamen. Het overschot op de lopende rekening van de betalingsbalans, dat in 1952 nog 1840 miljoen gulden bedroeg, viel in 1955 terug tot 960 miljoen gulden.

Begin 1956 trad een zeer duidelijke verslechtering van de situatie in. Nog in het voorjaar was over 1955 een algemene loonsuitkering van drie percent toegestaan, alsmede (ingaand 1 september 1956) een verhoging van het loonniveau, die praktisch op circa zes percent bleek neer te komen. Een en ander werd gemotiveerd door een door statistici berekende voortgezette stijging van het nationaal inkomen.

Reeds in juni 1956 toonde de goud- en deviezenpositie, die op 31 maart 1956 nog een recordstand van 4656 miljoen gulden aanwees, een aanmerkelijke verzwakking aan, die zich in de verdere loop van dat jaar heeft voortgezet, zodat eind 1956 een niveau van 3874 miljoen gulden werd bereikt. Over het gehele jaar 1956 gerekend verminderde de goud- en deviezenvoorraad van de Nederlandsche Bank met 787 miljoen gulden en de deviezenvoorraad van de deviezenbanken met 178 miljoen gulden. Een achteruitgang dus van in totaal 965 miljoen gulden, waarvan 608 miljoen gulden ten laste van de lopende rekening van de betalingsbalans kwamen en 298 miljoen gulden uit het kapitaalverkeer, naast circa 60 miljoen gulden welke uit consolidatie van vorderingen uit lopende akkoorden voortvloeiden.

In vergelijking met 1955 bleek het saldo van de lopende rekening der betalingsbalans in 1956 ten slotte met 1,6 miliard gulden te zijn teruggelopen (1955: +960 miljoen gulden; 1956: -640 miljoen gulden). De toeneming van de nationale bestedingen was blijkbaar zo sterk geweest, dat deze meer bedroegen dan het nationale produkt toeliet. De in verbruik opgaande loonsverhogingen, die niet in de prijzen mochten worden doorberekend, hadden de kapitaalvorming in de bedrijven aangetast, terwijl daartegenover de investeringen hun accres in blijvend tempo bleven voortzetten.

In 1956 bleken de investeringen met circa één miljard gulden te zijn gestegen tot een peil van 5250 miljoen gulden, de nationale besparingen daarentegen met 400 miljoen gulden gedaald tot 4650 miljoen gulden, latend een tekort van 600 miljoen gulden — ongeveer gelijk aan het nadelig saldo van de lopende rekening der betalingsbalans.

Uiteraard leidde een en ander tot een toenemende verkrapping op de kapitaalmarkt. De kapitaalmarktrente steeg meer en meer, waardoor vooral de gemeenten, die o.a. de woningbouw voor het grootste gedeelte moesten zien te financieren, in het nauw kwamen, daar zij nu eenmaal waren gebonden aan een door de landsoverheid voorgeschreven rentevoet, waartegen geen kapitaalmiddelen meer konden worden aangetrokken.

Ook de spanningen op de arbeidsmarkt spitsten zich verder toe. De geregistreerde werkloosheid kwam op een praktisch met het nulpunt gelijkstaand niveau. Daartegenover stond een niet te bevredigen vraag van werkgevers naar personeel, die met een statistisch record van 106.00 aan vacatures beslist nog beneden de werkelijkheid bleef.

De uit een en ander blijkende verstoring van zowel de betalingsbalans als de kapitaalmarkt, als de arbeidsmarkt heeft onze regering omstreeks de jaarwisseling 1956-1957 door een reeks van conjunctuurpolitieke maatregelen willen opheffen, die volgens de uitgesproken bedoeling in de loop van 1957-1958 niet alleen het geschokte evenwicht zouden moeten herstellen, doch bovendien een gemiddeld jaarlijks overschot van 500 miljoen gulden op de lopende rekening van de betalingsbalans opleveren.

Tegelijk eisten de agrariërs hun deel van de nationale welvaart op. Ter verwezenlijking van een inkomensverschuiving ten gunste van de agrarische bevolking werd het landbouwbeleid herzien, waarmede op jaarbasis een bedrag van 200 miljoen gulden is gemoeid.

De Sociaal-Economische Raad, waaraan de regering advies vroeg, stelde een schema van beperkingen enzovoorts voor, dat in de grote lijn voor omstreeks 700 miljoen gulden door de regering is overgenomen. In totaal gaat het daarbij om 2 à 3 percent van de gehele binnenlandse bestedingen.

De consumenten zijn getroffen door gehele of gedeeltelijke afschaffing van subsidies op melk, brood en suiker, alsmede door verhoging van de P.T.T.-tarieven en die van andere openbare nutsbedrijven. Daarnaast ook door verhoging van diverse indirecte belastingen en een hogere opbrengst van de tabaksaccijns. De bedrijven krijgen een verhoging van de vennootschapsbelasting en afschaffing van belastingfaciliteiten te dragen.

Het samenstel van maatregelen moest uiteraard leiden tot een verhoging van de kosten van levensonderhoud. Met de vakcentralen was overeengekomen, dat geen nieuwe looneisen zullen worden ingediend, zolang de stijging van de kosten van levensonderhoud 6,8 percent boven het niveau van eind 1956 niet overschrijdt. Dit niveau is inmiddels reeds overschreden, zonder dat dit aanleiding tot nieuwe loonsverhogingen gaf.

De buitenlandse handelsbeweging ging zich in een al te ongunstige richting ontwikkelen. In het tijdvak van 1 januari tot 30 november 1957 beliep het invoersaldo 3456 miljoen gulden, hetgeen 495 miljoen gulden meer is dan in de overeenkomstige periode van 1956. Een en ander moest onvermijdelijk resulteren in een vermindering van de goud- en deviezenreserves. Deze bereikten in september 1957 een laagtepunt van 3119 miljoen gulden, waarna gelukkig weer een herstel tot 3893 miljoen gulden per 16 december 1957 intrad. Van deze toeneming zijn 100 miljoen gulden toe te schrijven aan een bij de Deutsche Bank door het Rijk opgenomen lening, zodat de stijging netto 674 miljoen bedraagt. De goud- en deviezenreserves zouden waarschijnlijk meer zijn gestegen, wanneer het ongunstige effect van de gebeurtenissen in Indonesië een accres van het dienstenverkeer niet onmogelijk had gemaakt.

Het jaar 1957 zou overigens geen jaar van grote deviezenzorgen zijn geweest, wanneer wij niet midden in onze pogingen tot herstel van het evenwicht in onze economie waren overvallen door een vlaag van onrust op valutair gebied, die werd gestimuleerd door de devaluatiemaatregelen van de Franse regering. De grote omvang van de hierdoor ontketende kapitaalvlucht heeft de Nederlandsche bank niet alleen gedwongen tot verhoging van het wisseldisconto, dat op het voor Nederland hoge niveau van 5 percent werd gebracht, doch bovendien ook tot het aanmerkelijk minder convertibel maken van de gulden.

Het goud- en deviezenverlies heeft uiteraard ook de geldmarkt sterk beroerd. Mutaties in de goud- en deviezenvoorraad vormen immers een van de belangrijkste factoren, die de liquiditeit van het bankwezen beïnvloeden en daarmede ook de ruimte, resp. krapte op de geldmarkt. Door het krapper worden van de geldmarkt kon de Nederlandse Staat de vrij grote bedragen aan schatkistpapier, die kwamen te vervallen, niet uit de opbrengst van nieuw geplaatst schatkistpapier aflossen. Zo kwam de Staat er toe, het saldo van 230 miljoen gulden van een bijzondere rekening, die bij de Nederlandsche Bank uit de opbrengst van Marshall-dollars was gevormd en waaraan men reeds een vaste bestemming had gegeven, aan te spreken om in zijn lopende kasbehoeften te voorzien. Ook maakte de Staat gebruik van zijn bevoegdheid, renteloze voorschotten tot een maximum van 150 miljoen gulden bij de circulatiebanken op te nemen. Tegelijk moest ook het particuliere bankwezen op de Nederlandsche Bank terugvallen tot verruiming van zijn middelen.

Inmiddels schijnen ook op het gebied van de geld- en kapitaalmarkt de ergste zorgen te zijn overwonnen. Het succes van de zes-percents Nationale Woningbouwlening geeft reden tot moed, te meer daar alle verder tegen dit rentepercentage geplaatste leningen van o.m. semi-publiekrechtelijke lichamen zo geducht werden overtekend, dat de kleine belegger er niet meer aan te pas kon komen.

Zo is 1957 ten slotte geen jaar van uitgesproken economische neergang geworden. Wanneer de aantasting van de Nederlandse belangen in Indonesië geen grote schadepost dreigde op te leveren, zou er reden zijn, het afgelopen jaar vrij voorspoedig te noemen. Nu de kwestie Nieuw-Guinea — of wat er voor doorgaat — roet in het eten gooide, zal 1957 deze kwalificatie wel niet verdienen.

Doch afgezien van deze calamiteit geven de laatste maanden van het jaar reden tot een voorzichtig optimisme. Nadat in 1956 een hoogtepunt werd bereikt, waarop een evenwichtsverstoring volgde, hebben contra-krachten tot herstel en sanering reeds spoedig hun invloed doen gelden. De overspanning op de arbeidsmarkt werd gevolgd door ontspanning. Op het gebied van de investeringen valt niet meer veel van overdrijvingen te bespeuren. Waarschijnlijk liggen de investeringen nu reeds beneden het niveau van de nationale besparingen, dat door de indijking van de consumptieve bestedingen behoorlijk op peil blijft. Het seizoenredres van de buitenlandse handel voldeed ook in het afgelopen jaar aan de verwachtingen, niet genoeg echter om onze betalingsbalans wederom in voldoende mate actief te doen zijn.

Het is dan ook de bevordering van de export, die in dit nieuwe jaar in de allereerste plaats de aandacht van de regering verdient. De geslaagde beperking van het binnenlandse verbruik en de binnenlandse investeringen is niet toereikend om voldoende stimulans voor de export op te leveren. Ook direct gerichte maatregelen op fiscaal en ander gebied zijn nodig. Last but not least ontdooiing van de nog steeds bevroren exportkredietfinanciering, waardoor onze kapitaalgoederen producerende industrie danig in het nauw is geraakt.

AARDE GAAT EENS STILSTAAN

Teddington. — Britse geleerden zijn tot de conclusie gekomen, dat de omwentelingssnelheid van de aarde om haar eigen as vijftig maal zo snel afneemt als men tot op heden dacht.

Dat betekent dus, dat onze planeet veel sneller dan verwacht werd tot stilstand zal komen en altijd met dezelfde kant naar de zon gekeerd zal blijven. Dit heeft weer tot gevolg dat er geen eb en vloed zal zijn, terwijl de naar de zon gekeerde zijde tropisch zal worden en de andere kant door een ijslaag zal worden bedekt.

Het is de vraag of er dan nog wel leven op aarde mogelijk is. Doch dit kan nog wel even duren. Volgens dr Louis Essen van het Britse nationale fysica-laboratorium te pas omstreeks het jaar 16.080.000.000 zover zijn.

Botsing tussen twee Engelse straaljagers

Nottingham, Engeland. — Vier man van de Britse luchtmacht zijn omgekomen bij een botsing tussen twee "Vampire" straaljagers boven Nottingham in Engeland.

Door de vallende resten van de brandende vliegtuigen, werd een vrouw op de begane grond gedood. Een fabriek en een zelfbedieningszaak in de omgeving werden beschadigd.

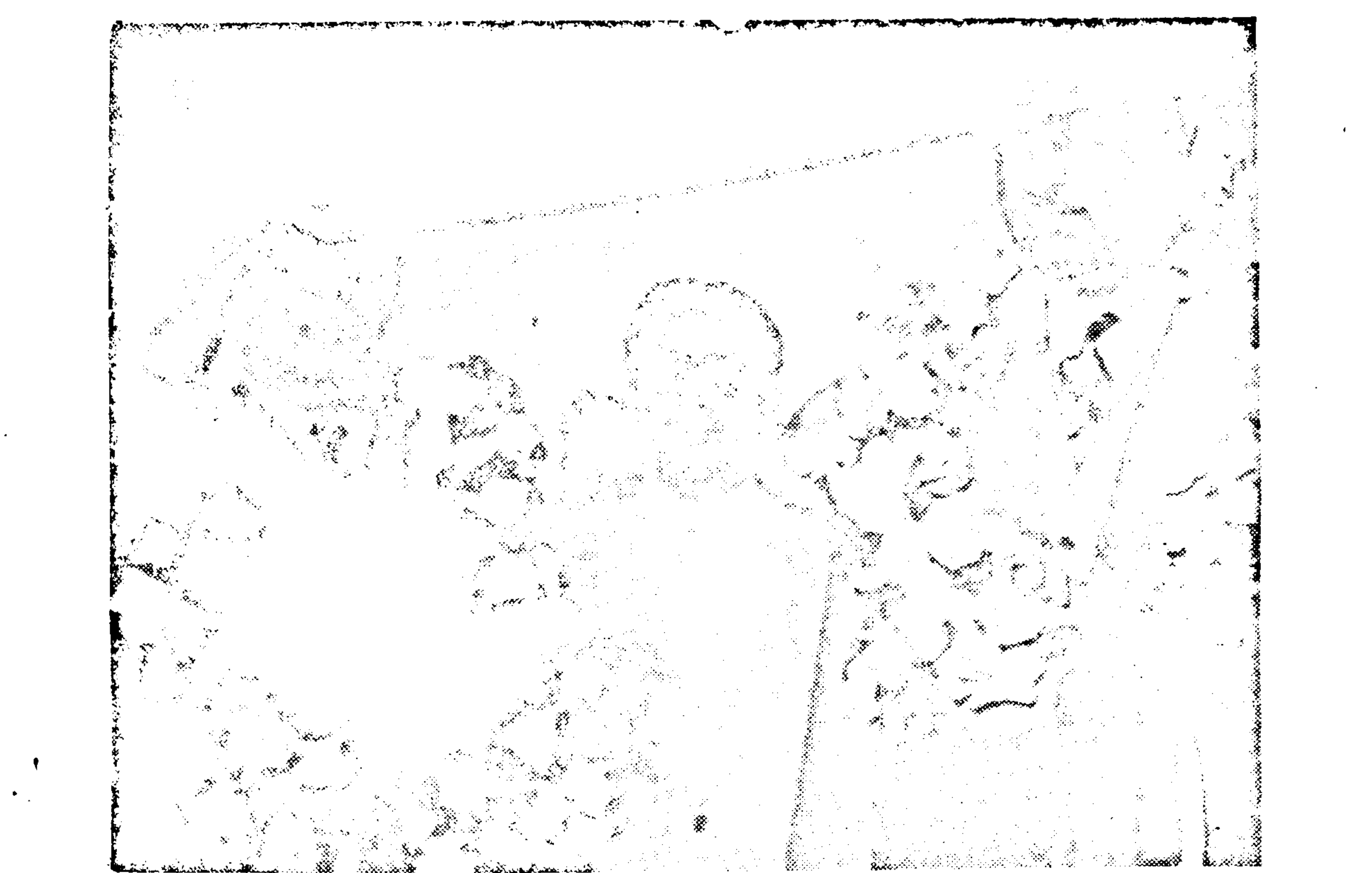
Perzische bendeleider gedood

Teheran. — De Perzische bendeleider Dad Sjah, wiens bende vorig jaar een Amerikaanse vrouw, twee Amerikaanse mannen en twee Perzen heeft gedood, is in een vuurgevecht met Perzische politiemannen dodelijk getroffen, aldus is officieel te Teheran bekendgemaakt.

De politie heeft 24 uur lang slag geleverd met de bende nabij Dad Sjahs schuilplaats in de woestijn van Baloetsjistan.

Eerder had het Perzische blad "Keihan" melding gemaakt van een gevecht tussen de politie en de bende, waarbij beide partijen tezamen tien man aan doden zouden hebben verloren.

New York. — Het Amerikaanse leger heeft bekendgemaakt met de automobielfabrieken van Chrysler een contract gesloten te hebben tot een bedrag van 52 miljoen dollar voor de vervaardiging van raketten waaronder de Jupiter, die een middelgrote rijkwijdte heeft.

President Soekarno te Cairo. Met de atmosfeer van solidariteit, die op de Afro-Aziatische conferentie werd geschapen, nog in de lucht, kon de ontmoeting met President Nasser weinig anders dan hoogst vriendelijk zijn. Op de foto: de beide staatshoofden na de begroeting op het vliegveld.

Nervositeit door ontvreemde foto van nieuwe DAF-auto

Gebr. van Doorne willen publiek met nouveauté verrassen

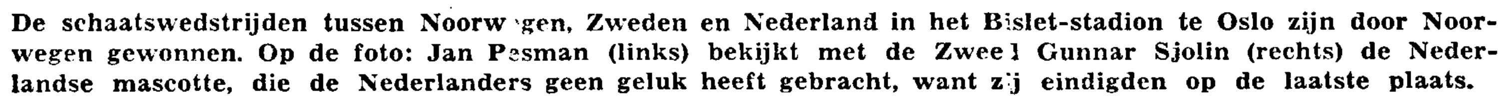
Eindhoven. — De nieuwe personenauto van de Daf is geen absoluut geheim meer, zo lazen wij in „De Volkskrant". Een Nederlands autovakblad heeft een aanbod gekregen voor de aankoop van een foto, die zeer waarschijnlijk bij de Daf is ontvreemd. Het blad heeft de foto mede op deze grond geweigerd. Bij de Daf wil men de Justitie in deze bedrijfsdiefstal mengen. Volgens direkteur dr Huub van Doorne zal de Eindhovense recherche worden ingeschakeld om intern in het bedrijf een onderzoek in te stellen. De man, die de foto moet hebben uitgeleverd, is namelijk te zoeken tussen een klein aantal technici in het bedrijf.

Het bericht, dat met een foto van de nieuwe Daf-personenauto wordt geleurd, heeft een groot alarm op het Eindhovense bedrijf veroorzaakt. De Van Doorne's, die hun levenswerk als een verrassing aan de Nederlandse dagbladpers en het publiek willen aanbieden, waren zeer verbolgen. Zij hebben echter hoop, dat het lek alsnog gestopt kan worden.

Overigens lekken de laatste dagen steeds meer details uit over de personenauto, die in een luxe en een standaard-uitvoering aan de markt komt. Het is een ruime vierpersoonswagen met panoramische voorruit. De vierdeurs-wagen heeft een schuin aflopende motorkap, de zijkanten van de motorkap, waar de koplampen in zitten, zij hoog en het vooraanzicht heeft verder een lage radiateur. De maximum snelheid ligt tegen de 100 km.

Geruchten, die niet van waarschijnlijkheid ontbloot zijn, willen, dat de Daf-auto geen versnellingsbak en geen differentieel, zoals andere auto's heeft. In plaats daarvan is een ingenieus samenstel van snaarschijven, V-snaren en slechts enkele tandwielen geconstrueerd, dat door de motor ontwikkelde kracht op de achterwielen overbrengt en tevens zorgt, dat bij het nemen van bochten geen slip van de wielen over het wegdek optreedt. Deze constructie is betrekkelijk eenvoudig en weinig kostbaar. Daarop berust de mogelijkheid om de Daf-auto tegen een betrekkelijk lage prijs op de markt te brengen. De luchtgekoelde tweecilindermotor en de er op aansluitende koppeling zijn voor in de wagen aangebracht, het overbrengingsmechanisme bevindt zich, in een bakje samengebouwd, bij de achteras.

Oslo. — Zware sneeuwstormen hebben een grote hoeveelheid radioactief materiaal op het land doen neerkomen, zo wordt uit Oslo gemeld. De vorige maand was dit ook het geval.

De schaatswedstrijden tussen Noorwegen, Zweden en Nederland in het Bislet-stadion te Oslo zijn door Noorwegen gewonnen. Op de foto: Jan Pesman (links) bekijkt met de Zweed Gunnar Sjolin (rechts) de Nederlandse mascotte, die de Nederlanders geen geluk heeft gebracht, want zij eindigden op de laatste plaats.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljoenenspel ons a.s. zondag brengen?

De definitieve uitslagen van de vorige week waren 57 cuadros met zes paarden en 1143 met vijf. De cuadros van zes ontvingen elk 13.975,30 bs. en 457.40 bs kregen die van vijf. Gustavo Avila, die zaterdag en zondag jl. 5 overwinningen wist te boeken, staat nu met 7 viktories aan de kop. Deze formidabele rijder hoopt eind van deze maand naar Engeland te gaan, waar hij met enige races daar zal meedoen.

Leerling-jockey, G. Gavidia, is zaterdagmiddag jl. gevaarlijk komen te vallen met het paard Apalaches. Hij werd direkt naar het hospitaal vervoerd, waar onmiddellijk operatief ingegrepen moest worden.

Deze week zijn er 3 races van 1200 meter, 2 van 1700 meter en 1 van 1800 meter. Wanneer men de races van as. zondag beziet, krijgt men het idee, dat er deze week voor de spelers weinig moeilijkheden zijn. Maar...... gaat men ze grondiger bestuderen, dan ziet men hoe moeilijk ze zijn. Naar onze mening zullen er weer verschillende „verrassingen" uit de bus komen.

De eerste race van de middag zal een trajekt van 1200 meter zijn. Daaraan nemen 10 paarden deel. Deze exemplaren zijn: **1) Olimpico, 2) Embapicua, 2) Soisola, 3) Easterly, 5) La Rusa, 6) Exigente, 7) Cariño II, 8) Limpion, 9) Panji** en **10) Avec la Table.** Favorieten zijn: **CARIÑO II** met jockey Miguel Camacaro; **EMBAPICUA**, met jockey „Negro" Cruz en **SOISOLA** met Hector Revello. De overige paarden, die in deze race een behoorlijke kans maken, zijn: Olimpico, La Rusa, Limpion, Panji en Avec la Table. Berijder van het laatste paard is Gustavo Avila.

1700 Meter is het trajekt van de segunda valida. 8 Paarden zijn ingeschreven voor deze race; het zijn: **1) Mataco, 2) Platudo, 3) Mar de Oro, 4) Machete, 5) Clavileño, 6) Buda, 7) Perplejo** en **8) Manzanares.** Favorieten zijn: **MANZANARES** met jockey E. Perez; **MAR DE ORO** met T. Arrieche en **PERPLEJO** met I. J. Ferrer. Platudo, Machete en Buda worden hier als de gevreesde vijanden beschouwd!

De afstand van de tercera valida is weer een 1700-meter-race. Hierin zullen er 9 paarden deelnemen. De namen van deze exemplaren zijn: **1) Chispeado, 2) Rico Tipo, 3) Petroleo, 4) Sultanabad, 5) Destello, 6) Guaviare, 7) Arrendajo, 8) Chisgo** en **9) Liberal.** Favorieten voor deze race zijn: **SULTANABAD** met jockey M. Ramirez, **PETROLEO** met Gustavo Avila en **CHISPEADO** met Juan Araya. De paarden, die de favorieten nog aan de eindspurt kunnen slaan, zijn: Rico Tipo, Destello en Chisgo.

De cuarta valida zal over een trajekt van 1200 meter gaan. In deze race nemen paarden van de 7e serie deel. Ingeschreven zijn 12 exemplaren en deze zijn: 1) en 2) vormen een llave, de paarden zijn: **Negro Torres** en **Prematuro, 3) Acrobata, 4) Basati, 5) Nebraska, 6) Silence in Court, 7) Zarpazo, 8) Copa de Oro, 9) Maspega, 10) Viol, 11) Tantolio** en **12) Cri de Joie.** Favorieten voor deze race zijn: **TANTOLIO** met jockey Balsimo Moreira, **ZARPAZO** met I. Calixto en **VIOL** met T. Arrieche. Exemplaren, waarmee men voorzichtig moet zijn en die voor een verrassing kunnen zorgen, zijn: Negro Torres van llave uno, Silence in Court, Copa de Oro en Maspega.

1800 Meter staat de paarden van de quinta valida te wachten. De namen van deze 12 exemplaren zijn: **1) Turquestan, 2) Tibor,** 3) en 4) vormen een llave, de paarden zijn: **The Gold** en **Nimio, 5) El Maleigua, 6) Zachon, 7) Predicante, 8) Al-Kamil, 9) Inedito, 10) Orocopiche, 11) Dinking** en **12) Importuno.** Favorieten zijn: **LLAVE TRES: THE GOLD** en **NIMIO**, berijders zijn Balsimo Moreira en E. Perez; **AL-KAMIL** met Freddy Garcia en **OROCOPICHE** met I. J. Ferrer. In deze quinta valida kiezen wij **TURQUESTAN** als onze „fija" van de week. Als berijder krijgt deze snelle draver Milton Barra! Handicap van dit paard is 50 kg.

De sexta en laatste race zal weer een 1200 meter race zijn. Hieraan nemen exemplaren van de 9e serie deel; 12 paarden zijn ingeschreven voor deze laatste race. De namen luiden: 1) en 2) vormen een llave, de paarden zijn: **Honette en Chester, 3) Baraton,** 4) en 5) vormen weer een llave, de paarden zijn: **Hippolyta en Court Sword, 6) Hasta Aqui, 7) Bonita, 8) Vandola, 9) Lucasta, 10) Currutaco, 11) Mandato** en **12) Chia.** Favorieten voor deze race: **LUCASTA** met jockey Carlos Cruz, **CURRUTACO** met Luis Bolivar en **HIPPOLYTA** (van llave cuatro met Hector Revello. Aan de eindspurt zullen de favorieten het hard te verduren hebben met: Chester van llave uno, Vandola en Chia.

Onze cuadros zien er als volgt uit:

OLIMPICO LA RUSA CARIÑO II	3	LA RUSA CARIÑO II	2	CARIÑO II AVEC LA TABLE	2
PLATUDO MANZANARES	2	MACHITE MANZANARES	2	BUDA	1
RICO TIPO SULTANABAD ARRENDAJO	3	SULTANABAD CHISGO	2	PETROLEO SULTANABAD	2
LLAVE UNO SILENCE IN COURT	2	LLAVE UNO VIOL	2	LLAVE UNO TANTOLIO	2
TURQUESTAN	1	TURQUESTAN	1	TURQUESTAN	1
LLAVE UNO LUCASTA CURRUTACO	3	LUCASTA LLAVE CUATRO	2	LUCASTA	1
	Bs 108		Bs 32		Bs ,8

Zoon van Zuidslavische diplomaat in W.-Duitsland spoorloos

Keulen. — In geheel West-Duitsland zijn naspeuringen begonnen naar de verblijfplaats van de veertienjarige zoon van de voormalige Zuidslavische diplomaat Ockoforcan-Cetowic, die bijna een jaar geleden zijn land om politieke redenen verliet.

De jongen heeft de woning van zijn ouders te Keulen verlaten, met achterlating van een boodschap dat hij naar zijn grootvader te Zagreb wilde gaan. Zijn ouders vrezen dat hun zoon is ontvoerd, of dat hij van de zijde der Zuidslavische autoriteiten is aangezet, naar Zuid-Slavië terug te keren teneinde zo ook zijn vader te dwingen naar zijn land terug te gaan.

Studenten in Havana staken

Havanna. — De studentenbond heeft de rector van de universiteit van Havanna meegedeeld, dat de studenten besloten hebben geen college te lopen zolang de tegenwoordige regering aan de macht is.

TAFELTENNIS-kampioenschappen E. N. J. geeindigd

Willemstad. — Op de slotavond van de clubkampioenschappen van de S.V. „E.N.J.", waarbij niet minder dan 26 wedstrijden werden verspeeld, waren er enkele bijzonder attraktieve partijen.

Fecunda speelde tegen de altijd gevaarlijk aanvallende Argus zijn beste wedstrijd en deed ons denken aan zijn vroegere prestaties op de groene tafel met een wit balletje.

G. Chap speelde een voortreffelijk taktisch spel zowel tegen Bakhuis als Coffi, maar voer dit te ver door en schiep aldus kansen voor zijn tegenstanders. Van beiden wist hij echter een game af te snoepen.

Zeer tegen de verwachting in verloor Bakhuis tegen Davelaar Jr. De overwinning van Davelaar Jr was echter ten volle verdiend, daar Bakhuis nonchalant speelde.

De B-klassers Argus en Vlieg demonsteerden een attraktief aanvallend-verdedigend spel, waarbij ook deze keer de verdediger met de overwinning ging strijken.

Zaterdag as., 18 januari 1958, beginnen de dubbelkampioenschappen van de S.V. „E.N.J.", waarvoor de belangstelling ook zeer groot is.

Zaterdag 25 januari 1958 hoopt de S.V. „E.N.J." met deze dubbelkampioenschappen klaar te zijn, waarna de prijsuitreikingen zullen plaats vinden.

Hieronder volgen de uitslagen van de wedstrijden en tevens de eindstand:

Bakhuis — E. Chap 1—0; Manuel — F. Davelaar 0—1; Balentina — Cannister 1—0; Manuel — E. Chap 0——1; Bakhuis — Cannister 1—0: Baentina — F. Davelaar 1—0; Manuel — Cannister 1—0; Balentina E. Chap 0—1; Bakhuis — F. Davelaar 0—1; Coffi — Argus 1—0; Coffi — Sijlbing 1—0; Vlieg — Argus 1—0; Coffi — Regales 1—0; Vlieg — Sijlbing 1—0; Vlieg — E. Chap 1—0; Coffi — E. Chap 1—0; Manuel — Cannister 1—0; Sijbing — Fecunda 0—1; Argus — Maharay 1—0; Regales — Wilson 0—1; Argus — Fecunda 0—1; Regales — Maharay 0—1; Regales — Fecunda 0—1; Sijlbing — Maharay 0—1; Fecunda — Cannister 1—0; Balentina — Argus 1—0.

	gesp.	gew.	verl.	pt
R. C. Davelaar	15	15	—	15
		(ongeslagen)		
H. S. Bakhuis ..	15	13	2	13
G. Coffi	15	12	3	12
Fecunda	15	11	4	11
Wilson	15	11	4	11
Balentina	15	10	5	10
Vlieg	15	10	5	10
Argus	15	8	7	8
G. Chap	15	7	8	7
F. Davelaar	15	7	8	7
Maharay	15	5	10	5
Manuel	15	4	11	4
Sijlbing	15	3	12	3
Regales	15	3	12	3
Cannister	15	1	14	1
Weert	15	1	14	1

CHINEZEN behalen twee kostbare punten van de Volleyball-competitie

Willemstad. — De wedstrijden van de volleybal competitie werden op de banen van de Chinese club voortgezet met een dames en heren wedstrijd, waarvoor tamelijk goede publieke belangstelling bestond. De dames wedstrijd tussen het sterke Asiento "A" en de nog jonge "Velocitas" is volgens de lijn der verwachtingen gewonnen door Asiento "A" met 3-0.

Het is echter niet makkelijk toegegaan daar de meisjes van Velocitas absoluut hun beste beentje hebben voorgezet doch het hoofd moesten buigen tegen zo'n overwicht. Zij vangen wel netjes op maar hun doorgeven is slecht en ook hebben we geen enkele keer gezien dat ze setups opbouwden en ook geen smashers hebben.

Bij Asiento "A" was dit juist degelijk aanwezig en weer waren het de dames Blange, Koffyberg en Wernath die voor dit alles zorgden.

De heren wedstrijd tussen Asiento 1 en de Chinese club is het aanzien waard geweest en waarbij geen der partijen de ander zo maar iets weggaaf. De bal werd constant hoog gehouden en er waren vele duels waarbij de finishing touch door een goede smash werd afgemaakt. Het was weer Young Foo van Chinese club voor wie Asiento het meest moest uitkijken en die vooral bij het net zeer gevaarlijk was.

De oudjes van Asiento lieten zich echter niet onbetuigd en vochten dapper terug. Zij verloren de eerste set gedecideerd van de Chinezen.

In de tweede set gingen de punten gelijkelijk op en na harde strijd werd deze gewonnen met 20-18 van de Chinezen. In de derde set was het verband enigszins los bij Asiento en de Chinezen maakten hiervan handig gebruik en wonnen met 15-11.

In de vierde set was de overwinning weer voor Asiento dank zij haar beter opvangen en goed serveeren. Deze gelijke stand van 2-2 bracht nu de spanning het meest in. De vijfde set werd dan ook goed volleybal aan beide zijden gedemonstreerd en vooral de goede smashes aan beide zijden brachten het groot aanwezige publiek in verkoring. Er werd hard gevochten voor ieder puntje doch bij Asiento spreekt het gebrek aan aan jeugdige krachten mee. De Chinezen wonnen ook deze set en daarmee deze mooie en spannende wedstrijd met 3-2. Met erkenning voor het harde werken van de NAVOBO door alle spelers willen zij echter toch nog een verzoek doen nl. te trachten in samenwerking met de gastvrije Chinese club enige verandering in de verlichting te brengen dat nogal hinderlijk is voor alle spelers. We weten dat ze allen klagen dat hoog geserveerde ballen niet worden gezien en zij bij het opvangen danig verblind worden door de ligging van de lampen.

Het stoffelijk overschot van het Nederlandse meisje Mary Kriek, dat enige dagen geleden in Engeland werd vermoord, werd in Colchester begraven. Op de foto: terneergeslagen lopen de vader en een zuster achter de lijkbaar.

Grandioze Judo-Jujutsiu demonstratie in Club „DE WEST"

Willemstad. — In de mooie club van de ontspannings vereniging "de WEST" van het KLM personeel werd woensdagavond onder zeer goede belangstelling een demonstratie gegeven door de Curaçaose amateur judo vereniging onder leiding van de hr. van Heinigen.

De opzet van deze demonstratie was in het bijzonder meer bekendheid te geven aan deze oudste sport en daardoor de belangstelling op te wekken van hen die hierin mogelijk geinteresseerd zijn.

De avond werd geopend door de hr van Heinigen die alle aanwezigen welkom heette en in korte trekken het een en ander over judo en ju-jutsiu vertelde terwijl hij daarbij duidelijk maakte hoe makkelijk het is, na beoefening, deze sport onder de duim te krijgen.

Na de gedane uitleg werd er op duidelijke wijze een paar voorbeelden gegeven door de leden van de Curam-ju terwijl hij de bewegingen zowel langzaam als snel liet uitbeelden.

Hij maakte bekend dat Judo een wedstrijd-sport is in grote tegenstelling tot ju-jutsiu dat meer voor zelfverdediging is bestemd. De judo sport wordt verdeeld in de staande en grond behandeling en deze worden weer elk onderveerdeeld.

Bij de staande judo gebruikt men de handworp, heup, beenworp en ook hiervan werden duidelijke voorbeelden gegeven door de heer van Heinigen en zijn leerlingen.

Bij de grond judo wordt gebruik gemaakt van handgreep, en verwurgingen en ook evenals de staande judo weer werden gedemonstreerd. Dit alles werd voor de pauze gedaan en het was voor velen een openbaring de knepen van deze sport te zien. Gedurende de pauze werden de aanwezigen verrast met muziek en schitterende zangen van het bekende "Mariachis del Mar", waarvoor een hartelijk applaus door allen werd gegeven. Na de pauze werd de ju-jutsiu grepen uitgebeeld en weer uitgelegd door de heer van Heinigen.

Zoals bekend was de heer Snitselaar leraar in deze sport en onder zijn leiding werd de Curam-ju opgericht. Na zijn vertrek was deze sport enigzins dood gelopen doch door de aankomst van de heer van Heinigen werd dank zij zijn volle medewerking weer nieuw leven in deze sport geblazen. De heer van Heinigen heeft in de judosport een 3e Dan graad of te wel derde leeraarsgraad.

Momenteel wordt geoefend op Parera tegenover het abattoir doch men is doende een beter lokaal te krijgen. Ook mevrouw van Heinigen die een goed jaar deze sport heeft geleerd van haar man doet actief mee en dit zal mogelijk een goede stimulans zijn voor de vele dames die bij deze demonstratie aanwezig waren. De heer van Heinigen die een 11 jarige training in deze sport heeft genoten komt een woord van lof toe voor de keurige uitleg en duidelijke uitbeeldingen van deze sport.

Op het aanbod door hem gedaan om vragen te stellen of zich beschikbaar te stellen voor iemand van het publiek ging er een man naar voren die duidelijk aan het lijf voelde wat deze oefeningen inhouden.

Al met al is het een zeer leerrijke avond geweest en het is te hopen dat de moeite van de heer van Heinigen in samenwerking met de leden van de Curam-ju moge beloond worden en vele leden van de West en anderen zowel dames als heren zich zullen opgeven als lid.

Ned. Vakcentralen bespreken werkloosheid

Utrecht. — De besturen van de samenwerkende Nederlandse vakcentralen (NVV, KAB en CNV) hebben per telegram aan de ministerraad kennis gegeven, dat ze zich in hun dezer dagen gehouden bestuursvergaderingen hebben bezig gehouden met de toenemende werkloosheid.

In afwachting van nader overleg over de te voeren werkgelegenheidspolitiek in het algemeen, dringen zij er bij de raad van ministers op aan, op korte termijn over te gaan tot het uitvoeren van meer openbare werken in de gebieden waar de stijging van de werkloosheid het grootst is.

Warschau. — De Poolse student Wojciech Dymitrow is te Warschau tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens deelneming aan relletjes te Warschau vorig jaar in oktober, aldus heeft het Poolse persbureau PAP, gemeld.

O.E.E.S.-RAPPORT

De economische bedrijvigheid in de Verenigde Staten gedaald

In haar jaarlijkse rapport over de economische situatie in Noord-Amerika vestigt de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.) er de aandacht op, dat de economische bedrijvigheid in de Verenigde Staten is gedaald. Reeds in 1956 was de groei van het reële nationale produkt (2,8 pct.) aanzienlijk kleiner dan in 1955 (7,2 pct). De industriële produktie bereikte in december 1956 haar hoogste punt, maar daalde in de eerste helft van 1957 met 2 procent. Een aantal sectoren van het Amerikaanse bedrijfsleven werkt thans niet meer op volle capaciteit. In vergelijking met de afgelopen jaren is het algemene peil van de economische bedrijvigheid echter nog steeds hoog. Het is op het ogenblik evenwel moeilijk factoren van betekenis te vinden, die in de komende maanden een hernieuwde expansie doen verwachten, tenzij er in de monetaire of de begrotingssfeer maatregelen worden genomen.

De wereld buiten de Verenigde Staten zal naar het oordeel der O.E.E.S. waarschijnlijk buitengewoon gevoelig blijven voor de monetaire en begrotingspolitiek, die door de Amerikaanse autoriteiten wordt gevolgd, zulks wegens de invloed, die de economische bedrijvigheid in de Verenigde Staten heeft op het handels- en betalingsverkeer met de rest van de wereld. Een ongunstige ontwikkeling in het Amerikaanse bedrijfsleven zou n.l. de ommekeer, die de Amerikaanse betalingsbalans enige tijd geleden te zien heeft gegeven en die nadelig was voor de rest van de wereld, nog verergeren, hetgeen uiteraard reden tot bezorgdheid zou zijn. Op korte termijn zal een stagnatie of een daling van de economische bedrijvigheid in de Verenigde Staten rechtstreeks invloed hebben op de invoer zonder een corresponderende uitwerking op de uitvoer.

In het laatste kwartaal van 1956 en het eerste kwartaal van 1957 was de ontwikkeling van de Amerikaanse betalingsbalans reeds in het nadeel van Amerika's handelspartners. In deze periode van zes maanden vloeiden ongeveer 800 miljoen dollar aan goud en dollars naar de Verenigde Staten, terwijl sedert 1952 deze stroom van goud en dollars in omgekeerde richting had gevloeid. Voor een belangrijk gedeelte vond deze ommekeer plaats in het betalingsverkeer met West-Europa. Overigens doet de O.E.E.S. opmerken, dat de situatie sedert het najaar van 1956 exceptioneel was en dat het betalingsverkeer in deze periode werd beïnvloed door de gevolgen van de Suexkanaalcrisis. In het tweede kwartaal van 1957 vloeiden 70 miljoen dollar aan gouden dollars uit de Verenigde Staten naar het buitenland.

West-Europa had in het tweede kwartaal van 1957 weer een actieve betalingsbalans met de Verenigde Staten. Het batige saldo bedroeg ruim 200 miljoen dollar, vergeleken met ongeveer 300 miljoen dollar in het tweede kwartaal van 1956. De daling van het batige saldo is toe te schrijven aan de exceptionele olieleveranties, die in het begin van het tweede kwartaal van 1957 plaatsvonden.

Op langere termijn kan voor het dollarvraagstuk een gedeeltelijke oplossing worden verschaft door de Amerikaanse investeringen in het buitenland. Een nog belangrijker bijdrage dan de Amerikaanse regeringshulp voor het buitenland reeds vormt, kan worden geleverd door particuliere leningen aan het buitenland, die de laatste tijd reeds een aanzienlijke stijging hebben vertoond.

In Canada verwacht de O.E.E.S. dit jaar een stijging van het reële nationale produkt, die slechts half zo groot is als de stijging van bijna acht procent, welke zich in 1956 voordeed.

In de afgelopen maanden zijn de prijzen voortdurend gestegen. De ontwikkeling van het produktieve kapitaal blijkt in bepaalde industriële sectoren groter dan de groei van de vraag. De plotselinge prijsdalingen van de non-ferro metalen hebben een ongunstige invloed gehad op de mijnindustrie. Door de betere oogstverwachtingen in Europa en door de gestegen concurrentie op de wereldmarkt zijn graanverkopen achteruit gegaan. Het feit dat het Suezkanaal opnieuw geopend werd en de invoer van olie naar Noord-Amerika weer vanuit het Midden Oosten kon plaats vinden heeft de situatie van de olie-industrie in Canada verslechterd. Ook de fabrikanten van duurzame goederen ondervinden een achteruitgang van de verkopen.

Het rapport spreekt van een pauze in de economische ontwikkeling van Canada, die waarschijnlijk echter niet van lange duur zal zijn, tenzij zich een verwachte scherpe daling voordoet in de ontwikkeling der Canadese welvaartsbronnen. De vooruitzichten worden in belangrijke mate beïnvloed door de onzekere economische vooruitzichten in de Verenigde Staten.

Parijs. — De Franse postzegel van 35 frank (met afbeelding van de kathedraal van Rouaan) krijgt de overdruk „Conseil de l'Europe voor het gebruik voor de officiële post van de raad van Europa.

Fortuna slaat Belgische selectie

Luik. — De Nederlandse ere-divisie club Fortuna'54 uit Geleen heeft de wedstrijd tegen een selectieteam van de Belgen met 3-1 gewonnen. Bij de rust was de stand 1-0 voor de Rode Duivels door een doelpunt van Vliers in de 28e minuut. Na rust pakten de Nederlanders de zaken wat beter aan en door doelpunten van Angenent (2x) en middenvoor Appel werd het 3-1. Het was de eerste wedstrijd in de serie oefenpartijen welke voor de kandidaten voor het Belgische elftal tegen buitenlandse clubteams is vastgesteld.

Voetbalnieuws

's-Gravenhage. — De interland voetbalwedstrijd Nederland — Portugal die op 3 of 4 mei zou worden gespeeld, gaat niet door. De Portugese voetbalbond heeft medegedeeld de nationale ploeg voor dit weekeinde niet vrij te kunnen maken.

Schaats-nieuws

Hamar. — De officieuze Nederlandse kampioenschap is gewonnen door Wim de Graaff. Hij won de 1500 m in 2.21.0. De 200 m en de 5000 m werden gewonnen door Jan Pesman. Hij bezette in het eindklassement de tweede plaats. Kees Broekman werd derde.

De ploeg die Nederland bij de Europese kampioenschappen in Eskilstuna (1 en 2 febr.) zal vertegenwoordigen is als volgt samengesteld: Wim de Graaff, Jan Pesman, Kees Broekman, Jeen van den Berg en Cees Jan Kroon.

Zware kritiek van Truman op Eisenhower en Dulles

New York. — Oud-president Harry Truman heeft in een gesprek met de pers felle kritiek op president Eisenhower uitgeoefend. „Het was een groot militair leider", zei hij, „toen hij iemand had die hem zei wat hij doen moest". Een goed politicus was hij niet.

Ook minister van buitenlandse zaken Dulles kan — naar Trumans inzicht — goed werken als hij onder een baas staat. „Maar hij heeft er geen", voegde de oud-president er aan toe.

Londen. — Wie is de dolle rijder geweest die de gazons achter in de tuin van Buckinghampalace met zijn motorfiets heeft gekarnd? Dit vraagt zich Reuter af, en herhaalt de vraag die van Scotland Yard detectives die sedert dagen een onderzoek instellen. Men staat voor een mysterie, aangezien de tuinen achter het paleis liggen en niet zonder meer toegankelijk zijn, zeker niet voor dolle rijders.